

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΤΡΙΤΗ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 31-32

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί όρων και τρόπου έκποιήσεως 'Εκκλησιαστικών και Μοναστηριακών ακινήτων*.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπό όψει το άρθρον 9 παράγραφος 2 του νόμου 4684 «περί διοικήσεως και διαχειρίσεως της 'Εκκλησιαστικής περιουσίας κλπ.» προτάσει του επί της Παιδείας και Θρησκευμάτων Υπουργού, μετά γνώμην του Κεντρικού Συμβουλίου του ΟΔΕΠ διατυπώθεισαν εις τό υπό αριθ. 1318 ε. δ. έγγραφον αυτού και του Συμβουλίου της 'Εκκλησιαστικής οιαυτωθείσαν εν τῷ νόμ. αριθ. 263 ε. δ. πρακτικῷ αὐτοῦ ἀπεφασισάμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Αί προς έκποίηση των υπό την διοίκησιν του ΟΔΕΠ υπαγομένων ακινήτων της εκκλησιαστικής και μοναστηριακής περιουσίας δημοπρασιαί ενεργούνται υπό της 'Εθνικής Τραπεζης, οι' ενωφραγίστων προσφορών, διεξάγονται δε εν ημερα Κυριακή ή άλλη ελευθερια, μονοήμεροι από της 10 π. μ. μέχρι της 12ης μεσημέριος εν τῷ ἔσρα του Κατάστ. μετeis ή Υποκαταστήματος της 'Εθνικής Τραπεζης εις την περιφερεια των οποίων κεί αι το ακίνητον και εις τον συνήθη τόπον των δημοπρασιων.

2) Προκαίμενον περι έκποιήσεως ακινήτων των Μονων της 'Αρχιεπισκοπης 'Αθηνών, ή σμηπρασια ενεργείται εις τα Γραφεία του Μοναστηριακού Συμβουλίου ένωπιον 'Επιτροπης, αποτελουμένης, εν μεν τῷ ἔσρα του Κεντρικού Συμβουλίου εκ του Δευθυντού του παρα τῷ 'Εθνικῷ Τραπεζῷ Τμηματος Διαχειρ. εως Μοναστηριακής Περιουσίας ή του παρα αὐτοῦ ὀριζομένου ἀλλοιωτου αὐτοῦ, του Οικονομικού 'Εφορου της Ζ' Οικονομικής 'Εφορίας ή του νομμου αὐτοῦ ἀλλοιωτου, ἀντιπροσώπου του ΟΔΕΠ, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ και του παρα ὀριζομένου του Μοναστηριακού Συμβουλίου ή τουτου κωλυμένου ή μη ὑπάρχοντος ὑπο του ὀριζομένου ὑπο του Μακαριωτατου 'Αρχιεπισκοπου 'Αθηνών.

3) Εί, την περιφερεια των τοπικών Συμβουλίων, ή δημοπρασια διεξίγεται ένωπιον επιτροπης, αποτελουμένης εκ του Δευθυντου του 'Υποκαταστήματος της 'Εθνικής Τραπεζης ή του παρα αὐτοῦ ὀριζομένου ἀναπληρωτου αὐτοῦ, του Οικονομικού 'Εφορου ή του νομμου αὐτοῦ ἀναπληρωτου, αντιπροσώπου

του τοπικού συμβουλίου, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ και του ἡγουμένου ή τουτου μη ὑπάρχοντος ή κωλυμένου, έ. έρου ἀντιπροσώπου της οικίας, μονης ὀριζομένου ὑπο του τοπικού συμβουλίου.

4) Είς περιπτώσιν καθ' ήν, το ὑπο έκποίησην κτήμα κείται εκτός της περιφερειας του τοπικού συμβουλίου, εις την ἀρμοδιότητα του ὀποιου ὑπάγεται ή Μονη, εις ήν ἀνηκει το κτήμα τουτο συμμετεχει εις την 'Επιτροπην της προηγουμένης παραγραφου ἀντιπροσώπος του Τοπικού Συμβουλίου εις την περιφερεια του ὀποιου κείται το εν λογω κτήμα. Ο ἀντιπροσώπος οὐχ ήτιος της Μονης, εις ήν ἀνηκει το κτήμα τουτο, ὀ συμμετεχων εις την αὐτην επιτροπην, μη ὑπάρχοντος ή κωλυμένου του 'Ηγουμένου, ὀριζεται ὑπο του τοπικού συμβουλίου εις οὐ την ἀρμοσιότητα υπάγεται ή Μονη εις ήν ἀνηκει το κτήμα.

5) Η επιτροπή εὑρίσκειται εν ἀπαρτιῳ παρισταμένων ιρωῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτης, εκ ὧν, το εν ταύτης ὀσον ἀπαραιτήτως νά εἶναι ἀντιπρόσώπος της 'Εθνικής Τραπεζης.

Β) Είς ἄλλαν ὀσηπρασιαν ἀσχεῶς περιφερειας ἔνθα κείται το κτήμα, δικαιούται να μειεχῃ της 'Επιτροπης ταύτης οεισυντην την δημοπρασιαν ὀ οεισυντης του παρα τῷ 'Εθνικῷ Τραπεζῷ Τμηματος Διαχειρίσεως Μοναστηριακής Περιουσίας ή παρα αὐτοῦ ὀριζομενος ἀναπληρωτης του.

Άρθρον 2.

Α) 1. 'Η πρώτη δημοπρασια γνωστοποιείται δια δικηρυξσεως του Συμβουλίου.

2) 'Εν τῷ παρόντι Διαταγματι α') ὑπο τον ὀρον ἀρμοσιον Συμβουλίου ὑποσείναι ή το Κεντρικον Συμβουλιον του ΟΔΕΠ ή τα κατα περιφερειας Τοπικά Συμβουλια αὐτου ή και ἀμφοτερα, β') ὑπο τον ὀρον 'Εσθητη Γραφεία ὑποσείναι ή το παρα τῷ Κεντρικῷ Καταστηματι αὐτης Τμημα Διαχειρίσεως Μοναστηριακής Περιουσίας ή τα έκασιαχου 'Υποκαταστήματα αὐτης εἰς ἀμφοτερα, γ') ὑπο τον ὀρον τελευταίος πλειοδότης ὑπονοσείναι ὀ μετα την ὀποσφράγισιν των φακέλωνπροσενγκῶν μείζονα προσφοραν κατανομαζομενος οὐτω μέχρι και προ της ὑπογραφης του σχετικού συμβουλίου ἀγοραπωλησίας και δ') ὑπο τον ὀρον ἀγοραστης ὀ μετα την ὑπογραφην του πωλητηρου συμβουλίου τελευταίος πλειοδότης.

Β) Η δικηρυξίς αὐτη δημοσιεύεται έπιμελείῃ της 'Εθνικής Τραπεζης, τριακοντα τουλάχιστον ήμέρας προ της ενεργειας της δημοπρασίας, δια τοιχοκόλλησεων εις τα Γραφεία των Συνεδριάσεων του ἄρμο-

* 'Εφημερίς της Κυβερνήσεως, τευχ. πρώτον αριθμός φύλλου 202, της 15 'Ιουλίου 1931.

δίου Συμβουλίου, εις τὰ Γραφεία τῶν Καταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Ο.νομολογίας Ἐφορίας, εις τὰ δημοτικὰ ἢ Κοινότητα Καταστήματα, καὶ εἰ δυνατόν, εις τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἕνεκα τῶ ἀνηγόντων, καὶ οἱ ἀνωτέρω, ἐπ' Ἐκκλησιαστικῶν.

Γ') Ἡ δημοσιεύσις γίνεται διὰ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ βεβαιούται δι' ἀποδείξεων τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοὺς δημοσίους, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑψηλῶν καὶ κλητῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν οἰκίων ἐφημερίων, αἵτινες ἀποδείξεις ἀποστέλλονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζῆν ἀκριβῶς καὶ πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας. Δημοσιεύσις περὶ λήψεως καὶ διακηρύξεων διὰ τοπικῶν ἢ ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων καὶ διὰ τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» δύναται νὰ γίνωνται κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ οἰκίου Συμβουλίου. Δημοσιεύσις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀπαιτεῖται.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διακήρυξις παραπέμπει εἰς τὸν νόμον 4684 καὶ τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ περιέχει: 1) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς διενεργείας τῆς δημοπρασίας, ὡς καὶ τὸν τόπον ἕνεκα αὐτῆς διενεργεῖται, 2) τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα, τὸ χωρίον, τὴν θέσιν, τὰ ὄρια τῶ εἶδος καὶ τὴν περιεχόμενον ἐκτασίον (περιέματα τοῦ ὑπὸ ἐκποιήσιν ἀκινήτου ὁσάμις τοῦτο εἶναι ἀγορικόν ἢ τὴν εἰς τετραγωνικὰ μέτρα τοιαύτην ὁσάμις τοῦτο εἶναι οἰκόπεδον ἢ ἀστικόν), ὅποτε δέον ὅπως ἀναγράφεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁρόφων, τῶν ἐξαριθμητικῶν κλπ. καὶ ἡ τυχὸν περιεχόμενον περιοχὴ αὐτοῦ (εἰς στρεμματα μὲν ὁσάμις τὸ ὑπὸ ἐκποιήσιν κτήμα εἶναι ἀγορικόν, εἰς τετραγωνικὰ δὲ μέτρα ὁσάμις τοῦτο εἶναι οἰκόπεδον ἢ ἀστικόν ἐν γένει κτήμα), τὸ εἶδος τῆς περιοχῆς ἐκείνης καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τυχὸν δένδρων, 3) τὸν ἐλάχιστον ὄρον πρώτης προσφοράς, καθοριζόμενον παρὰ τοῦ ἀρχικοῦ Συμβουλίου, βάσει τῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς γενομένης ἀποτιμήσεως τοῦ πρὸς ἐκποίησιν κτήματος, 4) τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁδοῶν, συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 π. παραγράφος 4 τοῦ νόμου 4684 καὶ τὸν χρόνον καταβολῆς αὐτῶν εἰς τὸ εἶναι καταστήμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ οἱ πρὸς ἀσφάλειαν καταβολῆς τῶν ὁδοῶν ἐγγράφεται ὁλοκλήρως τοῦ τελευταίου πλειοδότου ὑλοθῆκη ἐπὶ τοῦ ἐκποιουμένου ἀκινήτου, 5) τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυοδοσίας πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ὁριζώμενα, 6) οἱ ὁφειλόμενοι πρὸς τὸν οἰκίον Συμβουλίου, 7) οἱ ἐπιβληθέντες πρὸς τὸν οἰκίον Συμβουλίου, 8) οἱ τὸν ἀγορικὸν β. ὑπονοεῖται μ. μ. ὡς τὰ κλητικὰ τεσσ. κλπ. ἐν γένει ἐξ ὧν τὰ ἐξ ὧν οὐκ ἐπινοεῖται, 9) τυχὸν ἐξόδα καταμετρηθέντος τοῦ κτήματος καὶ ἡ τυχὸν ἐπιβληθέντων μετὰ βεβαιώσεως ἀκινήτου ἀποτιμήσεως καὶ μετὰ βεβαιώσεως ἀκινήτου ἀποτιμήσεως καὶ μετὰ βεβαιώσεως ἀκινήτου ἀποτιμήσεως, 10) οἱ ἀποτιμήσεις ἐγγυητικῆς ἀποτιμήσεως κατὰ τὸν νόμον 4684 καὶ τὸν χρόνον καταβολῆς αὐτῶν εἰς τὸ εἶναι καταστήμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ οἱ πρὸς ἀσφάλειαν καταβολῆς τῶν ὁδοῶν ἐγγράφεται ὁλοκλήρως τοῦ τελευταίου πλειοδότου ὑλοθῆκη ἐπὶ τοῦ ἐκποιουμένου ἀκινήτου, 11) τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυοδοσίας πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ὁριζώμενα, 12) οἱ ὁφειλόμενοι πρὸς τὸν οἰκίον Συμβουλίου, 13) οἱ ἐπιβληθέντες πρὸς τὸν οἰκίον Συμβουλίου, 14) οἱ τὸν ἀγορικὸν β. ὑπονοεῖται μ. μ. ὡς τὰ κλητικὰ τεσσ. κλπ. ἐν γένει ἐξ ὧν τὰ ἐξ ὧν οὐκ ἐπινοεῖται, 15) τυχὸν ἐξόδα καταμετρηθέντος τοῦ κτήματος καὶ ἡ τυχὸν ἐπιβληθέντων μετὰ βεβαιώσεως ἀκινήτου ἀποτιμήσεως καὶ μετὰ βεβαιώσεως ἀκινήτου ἀποτιμήσεως καὶ μετὰ βεβαιώσεως ἀκινήτου ἀποτιμήσεως, 16) οἱ ἀποτιμήσεις ἐγγυητικῆς ἀποτιμήσεως κατὰ τὸν νόμον 4684 καὶ τὸν χρόνον καταβολῆς αὐτῶν εἰς τὸ εἶναι καταστήμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ οἱ πρὸς ἀσφάλειαν καταβολῆς τῶν ὁδοῶν ἐγγράφεται ὁλοκλήρως τοῦ τελευταίου πλειοδότου ὑλοθῆκη ἐπὶ τοῦ ἐκποιουμένου ἀκινήτου.

πλειοδότας ἅμα τῷ πέραι τῆς δημοπρασίας, συμπληρωματικῶς δὲ εἰς τὴν πρώτην δόσιν πρὸς τὰ 20 % καὶ καταβολῆσιν ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας τμηματικῶς διὰ τὸν ἀναδειχθέντα ὡς τελευταίου πλειοδότου ἀγοραστήν, καταπίπτει δὲ αὐτὸς ὡς ὑπὲρ τοῦ ΟΔΕΠ ἐν περιπτώσει μὴ ὑπογραφῆς, τοῦ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας ἐξ ὑπατιότητος τοῦ τελευταίου πλειοδότου 10 % καὶ οἱ οἱ τῆς συγγραφῆς τῶν τυχόν σχεδιαγραμμάτων καὶ τῶν λοιπῶν ὁρων καὶ ὑποχρεώσεων δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκίῳ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν συγγραφὴν ὑποχρεώσεων θέλουσιν ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἄλλων ἀναγραφῶν ἀπαραιτήτως καὶ οἱ κάτοχοι τῶν ὁδῶν νὰ λαμβάνωσιν γνώσιν οἱ μέλλοντες νὰ πλειοδοτήσωσιν καὶ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ θεωροῦνται ἀποδεχθέντες τοὺς ὁρους:

Α') Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐν τῷ ἐκποιηθέντι κτήματι ὑπάρχει οἰκοδομὴ ὁ ἀγοραστής ἀποχρεοῦται ὡς διατηρῆ ἢ φραλισμένην κατὰ τοῦ πυρὸς τὴν οἰκοδομήν μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς πρὸς τὸν ΟΔΕΠ ὁφειλῆς του.

Β') Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ ἔδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου 11 ἀναφερομένου ὑπολοίπου πημάτων, τῶν χρεωλυτικῶν ὁδοῶν, τῶν τόκων ὑπερημερίας, τῶν τυχόν ἐξόδων πυρασφαλείας καὶ παντός ἐν γένει ἐξόδου μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως, ἐγγράφεται πρώτη ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ πωλουμένου κτήματος, ὅπως τοῦ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας, ὁλοκλήρως τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἐπιμελείς τοῦ συντάξαντος τὸ συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας συμβολαιογράφου.

Γ') Ἐπιναληθεύσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου 15 τῆς δημοπρασίας δικαιούται ὁ ΟΔΕΠ νὰ ἐγγράφῃ ὑποθήκην ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ τελευταίου πλειοδότου πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἐπιτελεθέντος κατὰ τὴν ἀκυρωθείσαν δημοπρασίαν τμηματικῶς, ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιασθῇ πλειοδοτῆς κατὰ τὴν ἐπιναληθεύσασιν ἢ τῆς τυχόν ἐπὶ ἑαυτῷ διαφραγῆς τοῦ τμηματικῶς βεβαιωμένης ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Α') Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυώσεως, πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ 3 παραγράφος 5 καθορίζεται παρὰ τοῦ ἀρχικοῦ Συμβουλίου βάσει τῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς γενομένης ἀποτιμήσεως, ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς 1) 10 τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποτιμήσεως αὐτῆς. Ἡ ἐγγυώσις δύναται νὰ εἶναι εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γράμματα παρακαταθήκης ἢ εἰς ἀπόδειξιν τοῦ Καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπου ἀπεξέρχεται τὴν δημοπρασίαν, πρὶν καταθεῖσθαι κατ' αὐτὴν χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τῇ διακηρῆσιν ὁριζώμενον ἢ εἰς ἐγγυοδοτικὴν ἀποτιμήσιν ὑποθηκῆς, ἀποτιμήσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζῆν οἱ ἴσον πρὸς τὸ ἐν τῇ διακηρῆσιν ὁριζώμενον ἢ εἰς ἀπόδειξιν ἴδιον, περὶ καταθέσεως, παρ' αὐτῇ χρηματικῶν τοῦ Κράτους, ὑπελπίστως μετὰ τῆς ἀξίας, τούτων μετὰ τὴν τρέχουσαν ἀγο-

ραίαν τιμήν του χρηματιστηρίου.

Β') Επιτρέπεται και δια πληρεξουσίου συμμετοχή εις την δημοπρασίαν του πλειοδοτούντος πληρεξουσίου οφειλόντος να δηλώνη εν τῇ ἐγγράφῳ προσφορά ἢ δια πλειοδοτεῖ δια λογαριασμόν ἄλλου, ὀνόματος τ' ὀνοματεπώνυμον καὶ κατοικίαν θὰ ἀναφέρει, νὰ συνυποβάλλῃ δὲ συγχρονως καὶ τὸ πρὸς τοῦτο νόμιμον πληρεξυσίον. Ἐν παραλήψει τούτων θεωρεῖται αὐτὸς τελευταῖος πλειοδότης.

Ἄρθρον 6.

Α') Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται μυστικῇ δι' ἐνοσηφαισιων προσφορῶν, οἱ δὲ μειχονιες ταύτης οφειλονται νὰ παροδώσωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς 11 π. μ. τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας τὸν φακέλλου τῆς προσφορᾶς, αὐτῶν ἐνοσηφαισμένων ἐν εἰς θὰ περιέχεται ἢ ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 5 ἀριθμομένη ἐγγυήσις καὶ ὅ ἀναγράφεται ἐν τῇ αἰτίσει τῆς προσφορᾶς, ἧς θὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν τοῦ προσφερόντος, τὸ προσφερόμενον ποσὸν ὀλογραφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ ἀληθινόν, δι' ὃ γίνετα ἢ προσφορᾶ, τ' ὀνοματεπώνυμον καὶ ἢ κατοικία αὐτοῦ.

Β') Ἡ ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴ προσλαμβάνουσα μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζομένης ὥρας τὸν παροδοθέντα, ὑπὸ τῶν συναγωνιζομένων φακέλλου καὶ αἰτιγραφίαι αὐτοὺς κατὰ σειράν ὑπ' αὐξοῦντα ἀριθμόν. Εἰς αὐτοὺς ἀποσηφαιζοῦσα εἶνα εἰαστον τούτων κατὰ τὴν σειράν τῆς καὶ αἰτιγραφίαις ἐξελεγεῖται ἢ ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 5 ὀριζομένη ἐγγυοδοσία καὶ κατεγράφει εἰς πρακτικὸν τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸ ποσὸν τῆς προσφορᾶς τῶν ὑποβιλλομένων ἐκ τῶν συναγωνιζομένων πληρεξουσίου φακέλλου.

Γ') Περαιτωθείσης τῆς καταγραφῆς ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ ὀνοματεπώνυμου καὶ τῆς προσφορᾶς, ἐνός ἐκαστου τῶν διαγωνιζομένων ἢ ἐπιτροπὴ κατακυρώνει τὴν δημοπρασίαν ἐπ' ὀνοματι τοῦ ἐπὶ πλέον προσφερόντος ἐκ τῶν συναγωνιζομένων.

Δ') Πᾶσα προσφορὰ μὲν ἑστὶν τοῦ ἐλαχίστου ὄρου οὐδὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ἐν ἢ περιπτώσει δὲ ὅτῃ ἢ αὐτὴ κατὰ ποσὸν μεγαλύτερον προσφορὰ πλειονων τοῦ ἐνός πλειοδοθέν ἢ δημοπρασία συνεχιζεται προσφορικῶς μεταξὺ τούτων καὶ κατακυρώνεται εἰς τὸν ἐπὶ πλέον προσφερόντα.

Ἄρθρον 7.

Περαιτωθείσης τῆς δημοπρασίας ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ παρὰ τῶν ἐνεργούντων ταυτην καὶ εἰ δυνατον καὶ παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδοτοῦ καὶ ἀποστέλλονται ταῦτα μεθ' ὅλων τῶν οἰκαιολογητικῶν εἰς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἂν μὲ εἶναι ἀρμοδίον πρὸς ἐγκρίσιν αὐτοῦ σύμφωνα τῷ ἀρθρῷ 17 τοῦ νόμου 4684 ἐγκρίνεται ἢ οὐ τοῦτο ἢ ἀποστέλλεται ἀμελλητί τὸν φακέλλου εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀποστολῆς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον ἐκθεσεὶ πάντοτε τὴν ἡμολογημένην γνώμην αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Α') Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως

ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 16 καὶ 17 τοῦ νόμου 4684 μετὰ τὴν ἐκπύωσιν τῆς ὑλῆς τοῦ ἀρθροῦ 12 ὀριζομένης δια τὴν ὑποβιλλὴν μειζονος προσφορᾶς δεκαπενθημερου προθεσμίας πάντως δὲ ἐντός 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ληψεως τῶν πρακτικῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου βεβαιουμένης ἐκ τοῦ πρωτοκολλου εἰσαγομένων καὶ τὴν πρώτῃν ἐντός τῆς προθεσμίας ταυτης συνεδρίασιν αὐτοῦ.

Β') Ἡ ἐπὶ τῶν πρακτικῶν ἀπόφασις τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου κοινοποιεῖται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζαν ἐντός 7 ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ληψεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 9.

Α') Ἡ ἐγκρίσις τῶν πρακτικῶν κοινοποιεῖται παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐγγραφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Β') Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου, οὔτε εἰς ὑποχρεοῦται ὄλου, αὐτοπροσώπως ἢ δια πληρεξουσίου καὶ τὴν εἰκοστήν πεμπτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς διενεργείας τῆς δημοπρασίας μὴ ὑπολογιζομένης τῆς τελευταίας ταυτης ἡμέρας εἰς τὸ 25 ἡμέρον, ἐμφανισθῆ εἰς τὸ διεξαγαγὸν τὴν δημοπρασίαν κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὡ α, τῆς Τραπεζῆς, πρὸς ληψὴν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου, εἰς αὐτὴν ἐγκρίνεται τὴν δημοπρασίαν, εἰς οὐ αὐτὸς τὴν ἀναληψὴν αὐτῆς.

Γ') Εἰς περιπτώσει, καθ' ἣν δι' ὀνομαστικῶν λόγων, δὲν ἦτο συνάτη ἢ κοινοποιήσις παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς ὡ α, ἀποφάσεως, εἰς τὸν ἐμφανισθῆ αὐτῷ τελευταῖον πλειοδοτήν, ἢ Ἐθνικὴν Τραπεζᾶ ὑποχρεοῦται ὄλου, προσοικουμένη εἰς αὐτὸν εἰσεῖραν τακτὴν ἡμέραν, οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν τριακοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας, ὄλου, ἐμφανισθῆ ἐκ νεου πρὸς κοινοποιήσιν τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον εἰσάφιν ἀποφάσεως.

Δ') Ἐν ἀδυναμίᾳ οὐ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δι' ὀνομαστικῶν λόγων, πρὸς κοινοποιήσιν κατὰ τὴν τακτὴν ἡμέραν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, προσοικουρίζεται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, νευ τακτὴ ἡμέρα τελευταία πλεον οὐχὶ ἀνωτέρα οὐ τῶν 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας.

Ε') Ἐὰν ἢ ἡμέρα τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω περιπτώσεις πρὸς ἐμφανισθὴν ὑποχρεώσεως τοῦ τελευταίου πλειοδοτοῦ συμπροση Ἐθνικῆ ἢ ἄλλη ἐπιμεθεσιμος ἐξῆρτη ἀναβάλλεται αὐτῇ διὰ τὴν ἐπιουσαν.

Σ') Περὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ τελευταίου πλειοδοτοῦ πρὸς κοινοποιήσιν αὐτῷ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου καὶ περὶ τῶν τασσόμενων αὐτῷ κατὰ τὰ προηγουμένα εἰσάφιν παραίσεως ἐμφανίσεως συντάσσεται πρακτικὸν ὑπογράφομενον ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ τελευταίου πλειοδοτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του.

Τὰ ἐν λόγῳ πρακτικὰ, ἄλλα ἔχουσι πλήρη ἀποδεικτικὴν δύναμιν κατὰ τὰ ἀρθρα 398 καὶ 400 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, τηροῦνται (ἢ γραφονται) εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον ἡμολογημένον καὶ τασηφαισμένον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικῶν Πρωτοδικῶν ἢ ἐπιρηνοδικεῖου. Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδοτῆς τυγχάνει ἀγράφου, τὴν

ἐν λόγῳ προῶν ὑπογράφουσιν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Τραπεζῆς καὶ δύο μάρτυρες.

Ζ') Περὶ τῆς, μὴ ἐμφανισσῶς τοῦ τελευταίου πλειοδότου εἰς οἰανδήποτε τῶν ἑνω προθεσμιῶν συντάσσεται ἐκ ἐπιπέρας τῆς ἡμέρας καθ' ἣν λήγει ἡ προθεσμία : πρακτικῶν καταχωροῦμενον ἐν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ ὑπογράφουμενον ὑπο τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς καὶ δύο μάρτυρων. Ἀ ὁ τοῦ πρακτικοῦ τούτου κηρυσσεται ἀποδοτικῶς ἐπιπέρας ὁ τελευταῖος πλειοδότης καὶ ἡ καταστάσεως ἐγγυήσεις καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ ΟΔΕΠ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Η') Ἐνστάσις κατὰ τοῦ τελευταίου τούτου πρακτικοῦ γίνεται δεκτὴ μόνον ἐφ' ὅσον ἐγένετο ἐγγυήσας διαμαρτυρία τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καὶ ἐκπονησθήσῃ τῇ Τραπεζῇ νομίμως.
Ἄρθρον 10.

Ἐντός δεκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, συντάσσεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου, παραγγεῖλις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὸ πωλητήριον Συμβόλαιον, ὅπερ θα ὑπογράφη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ὁ Πρωστάμενος τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ Τμήματος Διαχειρίσεως Μοναστηριακῆς Περουσίας ἢ ὁ ἄλλ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀνακληρωτής, ἐν δὲ τῇ τοιαύτῃ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων ὁ Δ. συνυπὴς τοῦ οικείου Ὑποκαταμάτος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ὁ ἄλλ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀνακληρωτής, τῶν τσῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων ὧς καὶ δύο ἀντιγραφῶν τοῦ πωλητήριου συμβολαίου βαρυνόντων μονομῶρως τὸν ἀγοραστήν.
Ἄρθρον 11.

Α') Ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος, τὸ 20 ο)ο τοῦλάχιστον συμφώνως ἐφ' ἄρθρῳ 9 τοῦ νόμου 4584 κα ἀβάλλεται ἕνα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας, το ὅ ἐκπλήροισον δύναται νὰ καταβληθῇ ἐντός ὀκτώ το εἰς τὸς εἰς ἑτήσιος τοκοχρεωτικῆς ὀσσεῖς ἐπὶ τόκῳ 8 ο)ο ἐτήσιως, ἐλάστῃς τοιαύτης ὀσσεως περιλαμβανούσης τὸν τόκον πρὸς 8 ο)ο ἐτήσιως ἐκ τοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου καὶ τὸ ἀνολογού ἐλάστῳ εἶαι χρεωλυτικόν.

Β') Μετὰ τὴν ὀλοσηρῇ ἐξόφλησιν τῶν ὀσσεων, τῶν τσῶν τόκων ὑπερρηματίας καὶ παντός ἐν γένει ἐξόδου πιστοποιουμένου κατόπιν ἐκθέσεως, τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου ἢ ἐξελαισῆς τῆς ἀγγραφῆς ὑποθήκης.
Ἄρθρον 12.

Α') Μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας δύναται νὰ ὑποβληθῇ μετῶν προσφορὰ. Ἡ προσφορὰ αὐτὴ ἐν μὲν τὸ ἐν δημοπρασίᾳ ἐπιτευχῶν ἀνώτερον τιμῆμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 100.000, νὰ ὑπερβαλεται μόνον εἰς τὸ οικεῖον Τοπικὸν Συμβούλιον ἀρχιτικῶς προσφερομένου νέου ποσοῦ, ἐν δὲ τὸ ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἐπιτευχῶν ἀνώτερον τιμῆμα ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 100.000 τὰ ἐπιβάλλεται αὐτὴ εἰτε εἰς τὸ οικεῖον Τοπικὸν Συμβούλιον εἰτε εἰς τὸ Κεντρικὸν τοιοῦτον. Ἡ προσφορὰ αὐτὴ δὲ νὰ ληφθῇ ἐπ' ὀμνυ ὄσον νὰ ἢ ἀγγραφῶς, νὰ ἢ ἀνωτέρω κατὰ 25 ο)ο τοῦλάχιστον, τοῦ οἰα τῆς δὲ ἀντιγραφῆσεται προσφορῶν δημοπρασίας ἐπιτευχῶν ἀνωτέρων τιμημάτων,

νὰ περιέχη ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸ ἐπὶ πλεόν προσφερομένου ποσοῦν καὶ τὸ σύνολον τῆς προσφορῆς νὰ ὀση ἔντις, 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας, καὶ νὰ συνοδεύηται ὑπο ἐγγυήσεως συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, τῆς πρὸς τὸ 1110 τοῦ ὀλου προσφερομένου τιμήματος.

Β') Δοθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσφορῆς, τὸ ἀρμοδίον Συμβούλιον προκηρυσσει ἐπαναληπτικὴν φανεράν δημοπρασίαν, ἣς καὶ ὑποχρεωτικῶς εἶναι καὶ τελειωτικὴ, τηρουμένων τῶν αὐτῶν διατυπώσεων τῆς ἀρχικῆς δὲ ἀντιγραφῆσεται προσφορῶν δημοπρασίας.

Ἄρθρον 13.

Ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται καθισταμένη φανερά :

Α') Οἰκοθεν παρὰ τῆς ἐνεργησῆσῃ τὴν δημοπρασίαν ταυτην Ἐπιτροπῆς :

- 1) Ὅταν δὲν παρουσιασθῇ κατὰ τὴν δημοπρασίαν πλειοδότης.
- 2) Ὅταν μετασθῇ αὐτὴ λόγῳ ἀπουσίας μετῶν Ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας, καὶ καθ' ἃ ἐν ἄρθρῳ 1 ἔσση. Α' § 5 τοῦ παρόντος διαλαμβάνεται καὶ
- 3) Ἐξ ὀκατωθῆσῃ τοῦ τελευταίου πλειοδότου κατ' ἃ, περιπέσεως τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος διαλαμβάνεται.

Β') Ἀπαράσῃ τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου :

- 1) Λόγῳ παρατύπου διεξυγωγῆς τῆς δημοπρασίας καὶ
- 2) Ὅταν δοθῇ εἰτε εἰς τὸ Κεντρικὸν εἰτε εἰς τὸ οικεῖον Τοπικὸν Συμβούλιον μετῶν προσφορὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ 12 διαλαμβάνόμενα.
Ἄρθρον 14.

Α') Ἡ ἐπαναληπτικὴ φανερά δημοπρασία κηρυσσεται διὰ παραληπτικῆς οἰκητησῆσῃς τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου ἀνωφρομένης εἰς τοὺς ὄρους τῆς πρώτης διακηρυσῆσῃς, διατηρεῖται δὲ μετὰ ὁ τουλάχιστον ἡμέρας, ὅφ ἢ, ἢ διατηρῆσῃς τελεχολογηθῇ μόνον εἰς τὸν τόκον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπρ ὀδεξάγη τὴν δημοπρασίαν, ὀκομολογησῆσῃ καὶ τῆς ἡμέρας τῆς τελεχολογησῆσῃς, διατηρουμένης κατὰ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις αὐτῆν τῶν προσφορῶν τῶν πλειοδότων, αὐτὰς διακηρυσσονται παρὰ τοῦ κήρυκος μετῶν ὀλοφῶν καὶ ἀνωφρομένης ἐν τοῖς πρακτικῶς κατὰ οἰκία, ὅς ἐκφωλύονται μετὰ τοῦ ὀνοματεπωνυμίου τοῦ πλειοδότου, μετῶ τῆς 12 π.μ., ὀπότε κηρυσσεται περὶ ὀλοφῆς ἢ οἰκητησῆσῃς.

Β') Ἰδίως προσφορὰ εἶναι ἀπαρῆσῃσῃ διὰ τὸν πλειοδότην ἢ ὁ ἐποχρεωσῆσῃς αὐτὴ μεταβιβάζεται ἀλλοτῶν ἀποχῶς ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰ, τοῦ, ἀκοιουμένου, ἐπιβαρῆσῃ ὀροσικῶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἡ προσφορὰ ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τοῦ ὅς ὁ πλειοδότης ἔσση γὰ ὀμνυ τῆς συγγραφῆς τῶν ὄρων καὶ συμφωνιῶν τῆς ἐκπονήσεως καὶ ὅς ἀποδείχεται ταῦτα.

Γ') Ἦνα γὰ ὀμνυ προσφορὰ ὀσον νὰ ἢ ἀνωτέρω κατὰ 5 ο)ο τοῦλάχιστον ὀρου τῆς προσφορῆς, ἢ μετῶ τὴν ἐπιπέρας τῆς δημοπρασίας, τοῦ ἐλάστου

αποτελέσματος αυτής. Εάν η προσφορά δοχική ή μεταγενεστερά, υπερβαίνει τὰς 50 000 δοχὰς ἀνωτέρα θεωρείται ἢ υπερβαίνουσα τὸ ποσὸν τοῦτο κατὰ 3 α)ο.

Δ') Ἡ διακίνησις πρὸς ἐπανάληψιν τῆς δημοπρασίας δίδεται τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

1) τῆς ἀγώνου ἢ μεταστέλλου δημοπρασίας καθ' ἕνα ἄρθρον 14 ἐδάφ. Α' παρόνομοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος διαλαμβάνονται. 2) καθ' ἣν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἤθελε κηρυχθῆ ἑκπαικτος συμφώνως πρὸς ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος.

3) Τῆς λήψεως παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τοαπέζης εἰδοποιήσεως τοῦ Τοπικοῦ ἢ Κεντρικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐπανάληψης τῆς δημοπρασίας, λόγῳ παρατυπίας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13 ἐδ. Β' παρ. 1 τοῦ παρόντος ἢ λόγῳ ὑποβλήθης ἀνωτέρας προσφοράς συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ἐδαφίου.

Ἄρθρον 15.

Ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότη καθισταμένη φανερά:

1) Εάν οὗτος δὲν ἐφανισθῆ εἰς τὸ διεξαγαγὸν τὴν δημοπρασίαν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τοαπέζης πρὸς κοινοποίησιν αὐτῷ τῆς ἐγκοίσεως τῆς δημοπρασίας ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

2) Εάν δὲν προσέλθῃ πρὸς ὑπογραφήν τοῦ συμβολίου ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 10 καὶ

3) Εάν πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολίου ἀνοραπωλήσῃ δὲν προσνήσῃ πυνασφαλιστήριον τῆς οἰκοδομῆς ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ καθ' ἕνα: περὶ τῶν 4 ἐδαφ. Α τοῦ παρόντος διαλαμβάνεται.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐκποίησης κῆν τυχὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κτημάτων τοῦ ΟΔΕΠ ἐννοεῖται πάντοτε διὰ δημοπρασίας κατὰ τοὺς ἐκείστοτε εἰδικοὺς ὅρους δικηνοῦξως, ὀριζομένους ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

Διὰ πάσας τὰς δυνάμεις τῆς παρόντος διενεργουμένης δημοπρασίας, δοχικὰς ἢ ἐπαναληπτικὰς, δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀουοδίου Συμβουλίου, ἐν ἐκάστη προκηγῆσι νὰ περιλαμβάνωνται δημοπρασιαὶ πλειονας τῆς π. ας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΒΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς κλπ.
Γ. Παπανδρέου

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΒΟΥΛΕΥΜΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΥΝΙΤΩΝ

Αριθ. 586.

Τὸ Δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου
Τμήμα Βον ἐν Συμβουλίῳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Ἰωάν. Χατζησαράντου,
Προεδρεύοντος (κωλυομένου τοῦ Προέδρου καὶ Ἀν-

προέδρου), Δ. Παπαχατζῆ, Ν. Γοργογιάννη, Γ. Ἀντωνιάκη, Γ. Σαυροπούλου. Ἐ. Παντοπούλου καὶ Λ. Σκούμη, παρόντων τοῦ τε Ἀντεισαγγελέως Ἀ. Ρωμάνου (κωλυομένου τοῦ Εἰσαγγελέως) καὶ τοῦ Δικ. Γραμματέως Ἐμμ. Πολίτου (κωλυομένου τοῦ Γραμματέως).

Συνελθὼν ἐν Συμβουλίῳ ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ τῇ ἑκτῇ (6) Ἰουνίου 1931 ἐν ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς κἀτωθὶ ποινικῆς ὑποθέσεως.

Τὸ Συμβῆλιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2950|1930 βουλευμάτων τοῦ παρόντος εἰς τὸ ἀκοατήριον τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν τοὺς Χρυστ. Δελένδαν, Γ. Χαλβατζῆ, Γ. Ξενοπούλου, Ἐλευθέριον Κωνσταντινίδην καὶ Εὐστ. Ρῦσον ἵνα δικασθῶσι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 198 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Τὸ Βούλευμα τοῦτο ἀνέκοψαν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου οἱ ὡς ἄνω παραπεμφθέντες διὰ τῶν ἀπὸ 5 καὶ 14 Ἰανουαρίου 1931 ἀνακοπῶν των αἰρεσάμενοι διὰ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἀνακοπιμένου βουλευματος καὶ τὴν ἀπὸ πάσης κατηγορίας ἀπαλλαγὴν των.

Τὰς ἀνακοπὰς ταύτας μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας ὁ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ Ἀντεισαγγελεὺς Ἀ. Ρωμάνος εἰσήγαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2309 τῆς 5ῆς Ἰουνίου 1931 ἐγγράφου προτάσεώς του ἐχοῦση οὕτω: «Τὸ Συμβῆλιον τῶν ἐνταῦθα Ἐφετῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2950 (1930) βουλευμάτων τοῦ παρόντος ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 198 Π. Ν., ἦτοι διὰ οὗτοι αἰρεσῶνται ὅτις προσεπάθησαν δι' ἀπειρητῶν μέσων νὰ διαδώσωσι τὰς θρησκευτικὰς τῶν δοξασίας εἰς τοὺς ἐν τῷ διαστικῷ τοῦ βουλευματος τούτου ἀναφερομένους. Οἱ ἀνακόπτοντες διὰ τῆς ἀνακοπῆς τῶν καὶ τοῦ ὑποβληθέντος σχετικοῦ ὑπομνήματος ὑποστηρίζουσιν ὅτι μετὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 ἐπαυσεῖν ἰσχὺν τὸ ἄρθρον 198 Π. Ν. διότι ὡ ἀναφέρουσιν ἐν τῷ ὑπομνήματι των ἐπὶ ἰδιότη: τοῦ οἰοσεώτου ἦτις ἀποτελεῖ τὴν θεμελιώδη τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένου ἀδικήματος προῦ τῶσιν, δὲν δύναται ν' ἀποδοθῆ εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰς ἄλλην θρησκευτικὴν τάξιν». Δὲν νομίζομεν ἦτι ἡ σένης οὕτη εἶναι ὀρθή. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911 δικηνοῦσσετο μὲν τὸ ἀνεκτὸν πάσης ἄλλης θρησκείας, ἀλλ' ὁ προσηλυτισμὸς ἀπηγορεύεται, ἐφ' ὅσον ὁμοσ οὕτοις ἐνηγοῦτο μόνον κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας ἦτις ἦτο ἡ ὀρθόδοξον ἀνατολική. Τὸν περιορισμὸν ὁμοσ τοῦτον ἦτο τὸ ἰσχύον Σύνταγμα τὸ ὀποῖον διὰ τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ ἐνεύει μεν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ παρ' ὑφ' ἑσταμένου Συντάγματος καθ' ἣν ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ ἀνατολικὴ ὀρθόδοξος τριαύτη, ὑπ' ἣ ἐννοεῖται ἀποδίδει ἢ θεωρεῖται εἰς τὴν λέξιν ἐπικρατοῦσα, διέφραψεν ὁμοσ τὸν περιορισμὸν ὅτι ὁ προσηλυτισμὸς ἀπηγορεύεται μόνον κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας, ἀνακηροῦσαν ὡς θεμελιώδη ἀρχὴν τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως κατὰ τὸν ἀπόλυτον ἐξ ἴπου σεβιμὸν ὀλων τῶν γνωστῶν θρησκείων τελουσῶν ἐλευθέρως τὰ τῆς λατρείας των, ὑπὸ τὴν προστασίαν

τῶν νόμων τῆς πολιτείας, καὶ ἀνανοώσαν ὡς ἄριστον συνέπειαν τῶν ἀρχῶν τούτων τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ ἀμοιβαίου προσηλυτισμοῦ ἄνευ διακοσίσεως μεταξὺ ἐπικρατοῦσης θρησκείας καὶ μὴ τοιαύτης. Ποδὸς τὰς Συνταγματικὰς ταύτας διατάξεις δὲν νομίζουσιν ὅτι ἀντιτίθενται οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 198 Π. Ν. καὶ τοῦ ἄρθρου 196 καὶ τοῦ 17 τοῦ περὶ ἔξυβ. καὶ τύπου νόμου. Τούτων ἀπὸ μάλιστα τὸ ἄρθρον 198 οὐδὲν ὁμιλεῖ περὶ ἐπικρατοῦσης θρησκείας, τὰ δὲ ἄρθρα 196 Π. Ν. καὶ 17 τοῦ περὶ ἔξυβ. καὶ τύπου νόμου ἀπαλείπει ποινὴν κατὰ τοῦ προσβέβλητου καὶ πᾶσαν ἄλλην θρησκείαν ὑφιστάμενην μετὰ τὴν συγκρατήσεσιν τῆς κυβερνήσεως καὶ συνεπειᾶς δύνανται νὰ λεχθῆ ὅτι αἱ διατάξεις οὗται τῶν ἄρθρων εὐλόγονται εἰς περισσοτέρων ἀρμονίαν πᾶν τὸ ὑφιστάμενον Σύνταγμα. Βέβαιος τὸ ἄρθρον 198 δὲν προβλέπει πάντας τοὺς τόπους τοῦ προσηλυτισμοῦ. Τὸ ἐξετασθέν ὅμως ἐν προκειμένῳ εἶναι ἐὼς οἱ ἀποδιδόμενα τὰ ἀνακόπονται πράξεις ἐξετελέσθησαν καὶ ἐὰν ἐπιπέτουσιν εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν ταύτην ἐξεταστέα τὰ στοιχεία τοῦ ἡκὸς τοῦ ἄρθρου 198 προβλεπόμενου ἀδικήματος. Ταῦτά εἰσιν ἡ ἰδιότης τοῦ αἰσσιωμένου καὶ ἡ διὰ ἀγαθῶν μέσων διείσοις ἢ προσπαθῆσαι ποδὸς ἐπικρατήσιν τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν ἢ ὁ ἐροθισμὸς τῶν ὁμοθῶν τῶν εἰς ἐχθροπάθειαν κατὰ τῶν ἐτεροδόξων ἢ ἡ παρεμποδίσεις τῆς ἐπικοινωνίας μετ' αὐτῶν.

Οἱ ἀνακόποντες ἰσχυρίζονται ὅτι ἐλλείπει ὡς ποδὸς αὐτοῦ: τὸ ποδὸς τῶν στοιχείων τοῦ ἀδικήματος μὴ ὁ ἔτεσ ἀφοσιώται. Ὁ ἄνωγος ἢ διείσοις οἷον ἐλπί-ωθη εἶ τῶ Βυρακιᾶν ἀσίου τοῦ 1913 ἔν οὐτῶ ἀνανοώσεται ἢ λέξει sectirer καὶ οὐχι karrer δι' ἡ-κισίον ἀποδίδοται ἢ ποδὸς ἡμῶν ἐνοια τοῦ αἰρετικῶ. Τὴν λέξιν δὲ sectirer ἀπέθικαν ὁ ἡμέτερος νομοθέ-της διὰ τῆς ἑλληνικῆς λέξεως αἰρεσιώτης καὶ οὐχι διὰ τῆς λέξεως αἰρετικῶς. Ἡ λέξις αἰρεσιώτης κατὰ τὴν νομιματικὴν ἐνοιαν αὐτῆς δηλοῖ τὸν ἀνήκοντα εἰς θρησκευτικὸν τι σύστημα ἐν οἷον ποδὸς ἄλλον ἀνήκοντα εἰς ἀλλοθρον τοῦτου. Μόνον δὲ ὑπὸ τὴν ἐνοιαν ταύτην, ὅφ' ἦν καὶ ἐροθίσαστο ταύτην ὁ ἡμέ-τερος νομοθέτης, ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπὸς αὐτῆς ἢ θε-λήσαντος νὰ παρεμποδίσει πάντα, μεταξὺ τῶν ἀναγνω-ρισμένων ὑπὸ τοῦ κράτους θρησασιῶν, προσηλυτισμῶν διὰ τῶν μέσων τῶν ἐν ἄρθρῳ 198 Π. Ν. ἀναγορω-μένων πρὸς πόλῃσιν διαταράξεως τῆς ἐνομοῦ τάξεως καὶ τῶν ἀμοιβαίων τυχῶν προσηλυτιστικῶν ἐνεργειῶν μεταξὺ τῶν θρησκευτικῶν τούτων συστημάτων. Ἡ νώμη οὐ ἡ ἐνισχύεται καὶ εἶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄ-ρθρου 196 Π. Ν. καὶ 17 τοῦ περὶ ἔξυβ. καὶ τύπου νό-μου, καθ' ἃ ἀπαγορεύονται αἱ ἐν αὐτοῖς ἀναγορωμέ-ναι ἐνεργεσiai οὐ μόνον κατὰ τῆς ἀνατολικῆς ὁρθο-δόξου θρησκείας, ἀλλὰ καὶ κατὰ πόσης ἄλλης ὑφ-ισταμένης μετὰ τὴν συγκρατήσεσιν τῆς κυβερνήσεως. Καὶ τὰ μὲν μετανεώστερα τῶν διατάξεων αὐτῶν Συντάγματα περιόρισαν τὸν προσηλυτισμὸν μόνον ἀπέσαντι τῆς κρατοῖσε ἐν τῶ κράτει θρησκείας, τὸ τελευταῖον ὅμως ἀνακοῦξαν τὴν ἀπόλυτον ἐλευ-θερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἀπαγόρευσος γενικῶς τὸν προσηλυτισμὸν, ἀνεροτήτως κατὰ τίνος

θρησκευτικοῦ συστήματος οὐτος ἐνοοοεῖται. Ὑ-τὴν ἐνοιαν ταύτην τοῦ ἄρθρου 198 Π. Ν. ἐξεταστέ-τυγχάνει διὰ τὴν ὁρθὴν ἐροτωρογίαν αὐτοῦ, οὐχι ὅ-δὲ κατηγοροῦμενος ἐπὶ προσηλυτισμῶ εἶναι αἰρετικῶ ὑπὸ τὴν ἐνοιαν ἦν ἀποδίδοι αὐτῶ ὁ Μέγας Βα-σιλεὸς εἰς τὸν Α'. Κ. νόμον τῆς ποδὸς Ἐυφολόγιον πο-δὸς τῆς ἐπιστολῆς του, ἦτοι τὸν παντελῶς ἀνερονημέν-καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πίστιν ἀπολλοτωοιμένον ἢ ἐπὶ τὸ θρησκευτικὸν σύστημα εἰς ὁ οὐτος ἀνήκει ἐρη-γῆ ἡκὸς τίνος Συνόδου αἰρετικῶν. ἀλλὰ μόνον ἐπὶ οὐτος ἀνήκει εἰς θρησκευτικὸν σύστημα ἀφοροον το-καθ' ὅ οἱ ἐνόοοοοι του ἀπεροθύνονται, ἀνεροτήτως εἶν ἀπέσαντι τοῦ συστήματος τοῦτου θεροοῦται αἰ-ρετικοὶ σχισματικοὶ ἢ παροσινάνογοι κατὰ τὰς ὑπὸ το-Μεγάλλου Β. βασιλείου ἐν τῶ ῤρηθῆντι κανόνι γενομέν-διακοσίσεσ. Μόνον ἡκὸς τὴν τοιαύτην ἐνοιαν τῶν νό-μων δύναται νὰ θεροθηθῆ ἔξηροφωλοτισμένη ἀπολύ-τῃ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀνακορωοεῖται ἐλευθεοι-τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ προσηλυτισμοῦ κατὰ ταῦτα δέον νὰ θεροθηθῆ ὡ-παροβλεπόμενα ἢ ἐξέτασεσ τοῦ ἔρημάματος, ἐὰν τὸ εἶλη-νικῶροοθμον θρησκευτικὸν ἢ οὐνικῶν σύστημα εἰς ἃ ἀνήκοοι οἱ κατηγοροῦμενοι, δύνανται νὰ ἐροοθῶ-αἰρετικῶν ἢ τρισματικῶν ἢ ἀπὸ τῶν παροσινάνογω-ἀπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ συστήματος καθ' οὐ οἱ ἐνό-οοοοι των ἀπεροθύνονται. Ἄροοι τὸ βεβροῦμενον κα-ὐπ' αὐτῶν τῶν ἀνακορωοτῶν ὁμολοοοῦμενον, ὅτι τ-θρησκευτικὸν σύστημα εἰς ὁ ἀνήκοοι εἶναι ἀφοροο-τοῦ Ἐλληνικῶ ὁρθοδόξου συστήματος, καθ' οὐ κα-τεροθύνεται ὅτι κατεροθύνονται αἱ προσηλυτιστικαὶ ἐνεργεσiai αὐτῶν ἀνεροτήτως εἶναι οἱ θρησκευτικα-των ὁ ἐροθίαι εἶναι οὐα οὐδῶ ἢ ἐποσασποδῶς ἀφορο-ἢ ἐροθιῶθησαν ὑπὸ Συνόδου ὡς αἰρετικῶ ἢ εἰ-τῶν ἀφοθιστῶν των δύναται νὰ θεροθηθῶσιν ὡ τοῦ-τοι κατὰ τὸ δίκαιον τῆς Διαι. Ἐυλοοῖας. Ὀθεν βε-βαιωμένοι ὅ τας, ὅτι οἱ ἀνακόποντες εἶναι αἰρεσι-οῖ, καθ' ἡ ἐνοιαν ἀνω ἀνεροτῶσεσιν, ἐξεταστέ-τυγχάνει ἐὰν ὅ τας ὡ- δέσεται τὸ ἀνακοπόμενο-βούλευμα βεβροῦνται οἱ εἰς αὐτοῦ ἀποδιδόμενα-προσηλυτιστικαὶ ἐέονοοοι. ἔκ τῶν ἐν τῶ δικοορω-συνημμένων καταθέσεων τῶν ἀφοροσων δημοσί-ἀρχῶν καὶ δὴ τῶν τῶς Γανικῆς Ἀσπασίας τοῦ Κο-τους ἐν συνδρασμῶ ποδὸς τὰς καταθέσεσ τῶν μοο-ομων καὶ δὴ τῶν Α. Παναθήροωροῦ, Χ. Νουλαῶ-Φ. Ἐροδοσάκη, Ἄλεξάνδρος Β. Σεφρονοπούλου, Χ. Β. Σεφρονοπούλου, Κ. Χ. Σεφρονοπούλου, Χ. Σε-φρονοπούλου, Ν. Κωνσταντινίδου καὶ Ἐ. Κουλαῶ-βεβροῦται, ὅτι οἱ ἀνακόποντες ἀνήκοοι εἰς ἃ-ἐλληνικῶροοθμον ἢ οὐνικῶν θρησκευτικῶν σύστη-τὸ ὁποῖον ἀναγορωοίσει τὸν Πάσαν τῆς Ρώης. Ὀ-ἀρχηθῶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, προσοοογῆντι-ἐνεροθῶ μετὰ τὴν Μικροασιατικὴν καταστοοήν, ἔδο-σαν οὐνεροφωεῖον ἐπὶ τῶ ἀεθλοοωμένῳ φιλοανθοοω-σκοπῶ τῆς περιθάλψεως προσοοογῶσιν, ὅτι εἰς τὸ οὐ-τροφωεῖον τοῦτο παροεῖχον δρασμάτια ἀντι μιν οὐ μισθ-μετος ὅτι ἐνοοοοοι τοῦ οἰκοτροφωεῖου τοῦτου ἀνήκο-τας εἰς τὴν ὁρθοδόξου ἀνατολικῆν θρησκείαν διὰ τῶ-φοροσων μέσων καὶ δὴ διὰ τῶν ἀπαρῆλων παροσασῶ-ὅτι τὰ ὑπ' αὐτῶν παροβεροῦμενα δὲν διαφοροοοι

τικὰς τῶν δόξας, ἐρεθίζοντες τοὺς ὀρθοῦς κτην εἰς ἐχθροπάθειαν κατὰ τῶν μὴ ὀρθοῶν ἀντιθέτων ἀνατολικῶν ὀρθοδόξων καὶ ἐμποδίζοντες τοὺς τοὺς νὰ συγκοινωνήσωσι μετ' αὐτῶν κ.λ.π.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα καὶ προσάτι διὰ τοῦ ἐν τῷ ἀνακοπτομένῳ βουλευμάτι καὶ τῇ εἰσαγγελικῇ προτάσει ἐκτιθεμένους λόγους, εἰς εὖ: ὡς ὀρθοῦς καὶ συμφώνους ποδὸς τὰ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως προκινύμενα προτίμια, ἀναφέρεται καὶ τὸ δικαστήριον τοῦτο, δέον ν' ἀπορριφθῶσι ὡς ἄβυστοι αἱ ὑπὲρ κρίσιν ἀνακοπῆς τῶν κατηγορουμένων, δι' ὧν ἀμφισβητεῖται ἢ τε νομικὴ καὶ ἑθιμαστικὴ ὀρθότης τοῦ ἀνακοπτομένου βουλευματος,

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὰς ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 25 καὶ ἀπλ 5 καὶ 14 Ἰανουαρίου 1931 ἀνακοπὰς τῶν Χριστοφώρου Δυλένου, Γεωργίου Χαλβαζῆ Γεωργίου Ξυποτύλου, Ἐπιθετοῦ Κωνσταντίνου καὶ Φύτραίου Ρούσσου κατὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2950|1930 βουλευματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών.

Ἐπὶ τῇ καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις ἡ 20ῃ Ἰουνίου 1931 καὶ ἐδημοσιεύθη αὐτόθι τῇ εἰκοστῇ δευτέρῃ (22) Ἰουνίου 1931.

Ὁ Προεδρεύων Ὁ Δικ. Γραμματεὺς
Γ. Χατζησαράντης Ἐμμ. Πολίτης

**ΑΥΘΕΝΤΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΕΝ Τῇ ΟΡΘΟΔΟΞῃ ΘΕΟΛΟΓΙΑΙ
Γ'.**

α'. Χρησιμότης καὶ ἀναγκαιότης τῆς αὐθεντίας*

Ἡ ἀγάπη τοῦ νὰ ἔχη τις ἵππερὸν εἰς τοῦ πνευματικῆν πνεῦμα αὐθεντίαν καὶ νὰ ὑποτάσσῃται εἰς αὐτήν ἔχει τὰς ρίζας τῆς ἰσοσυνεχῆς ἐν ἡ ἀνθρωπίνῃ φύσει ὅσον καὶ ἡ ποδὸς τῆν ἐλευθερίαν ὀρθῆ. Ὅτι μόνον παιδιά, ἀλλὰ καὶ ἐνήλικες ἀνθρώποι καὶ δι' ὅτι μόνον ἀπίστοι καὶ ἀπιστοί, ἀλλὰ καὶ πεπεισμένους χηρῶν αὐθεντίας καὶ ἀποστόλων τῆν ἀνάγκην αὐτῆς καὶ διακρίσιν ὑπὸ τῆν κολλήσασθαι ἐπιλοοσιν αὐτῆς εἶτε ὑπὸ μορφῆν προσημοσύνητος εἶτε ὑπὸ τῆν μορφῆν τῆς ἐπιστήμης εἶτε ὑπὸ τῆν μορφῆν τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς εἶτε ἕκαστε δὴποτε ἄλλως ἐμφανίζεται αὐτή. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ λαοὶ οὗτοι διαπεφωτισμένοι καὶ αὐτοὶ οἱ ὀρθοῦς τῆς ἀγαλλώτου ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου δὲν καταστάνουσι νὰ ἀπεφύγῃ ἐντελῶς τῆν ἐπίδοσιν αὐθεντίας πρὸς, ἕκαστε καὶ ἀσυνειδήτως. Ὡς πραγματικῶς δὲ δημοσογικὴ ἐλευθερία θεμελιεται ἐκείνη, ἢ τε ἀναγκοῦζει καὶ τρυφῇ καὶ ἐπιφωλεῖται τὰς πολυτέμους ἀξίους τὰς ἐπὶ τοῦ παρῆλθόντος κληροδοτηθείσης (Arnold Meyer).

Ἄνευ αὐθεντίας δὲν δύναται νὰ παραῖτ' ὅτι εὐλογογένηται ὁ εὐκοινωτικὸς ἡ πολιτεία. Ἀναστροφικῶς δὲ

εἶναι ἡ αὐθεντία καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστήμῃ τῶν ἐπιστημῶν, τῇ φιλοσοφίῃ (Π. β τὸ ἐν τῷ ἑφετῶν πυθαγορείων, ὅτεο συναντῶ τις ἐν τῇ ἰστορίῃ τῶν ἐπιστημῶν ἀνὰ πᾶν βῆμα διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ μέχοι σήμερον). Καὶ τίς ποτε θὰ ἦ ὕνατο νὰ ἀσυνεχῆ τῆν ἐπίδοσιν, ἢ καὶ μεγάλοι ἐπιστήμονες δέχονταν παρ' ἄλλων ἐπιστημῶν καὶ μετὰ τῶν λεγομένων ἐφετῶν τοῦ πνεύματος; Ὁ μὴν ἀλλ' ἡ αὐθεντία ἀναγκοῦζεται ὑπὸ ἐπιφωτών φιλοσοφῶν καὶ κοινωνιολόγων ὡς σπουδαίωτος καὶ ἐκ τῶν ὧν αὐτῶν πνεύμων τῶν γνησίον πνευματικῶν πολιτισμοῦ. Εἰς τὸ θέμα δὲ τοῦτο ἀφωσώτερον διδάσκον πνευματικῶν σὺγγρομμα ὑπὸ τὸν τίτλον «*Autorität und Freiheit*» (κα' ἐκδ. 1922), ὁ νεωστὸς Γερμανὸς φιλοσοφῶς Fr. W. Förster, ὁ μόνον ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ἐκδοχῆς, ὅτι ἡ σὺγχρονος πνευματικὴ καὶ ἡ ἴση ἀναγκοῦς εἶναι ποδὸν τῆς ἐλευθερίας αὐθεντίας καὶ τῆς ἀποκρίσεως τῆς ἀτομοκρατίας (Individualismus) καὶ ἀναδεικνύουν τῆν σημασίαν αὐτῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐθεντίας ὡς μέσου ἀνακρίσεως τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Καὶ αὐτῆς δὲ ὁ Goethe, ἐν τῷ ἐξισμεῖ τῆν ἐλευθερίαν καὶ τῆν ἀνεξόρτητον συνείδησιν ὡς ἐτόν ἦλον τῆς ἡλικῆς ἡμῶν ἡμέρας» εἶ ἀλλοῦ περὶνοφωροῦ ἀριστοτεχνικῶς τῆν πνευματικῆν ἀποσύνθεσιν καὶ ἀναγκοῦς τῆν διὰ τῆς ἀτομοκρατίας προκαλυμμένη ἢ ἀναγκοῦς διὰ τῆς ββλικῆς ἀποκρίσεως «*Tohu Wawohu*» (εὐδότητος καὶ κατασχεύαστος), «*Ἐκείνος σπείρει σπῆρον εἰς καὶ εἰς τῆν πρὸς πᾶσαν κατανόησιν. Δὲν ὑπάρχει πλέον ὀρισμένον ἔννοιον... Πᾶς πρὸς πᾶσα ὡς διδασκαλός καὶ ὡς ἀσυνεχῆς καὶ ἐμφανίζει τῆν μορφῆν τοῦ ὡς πλήρης σύνθεσιν καὶ ὡς ἀσυνεχῆς. Καὶ ὁ πνεῦμος δὲ τῆς ὀρθῆς φιλοσοφίας, ὁ Αὐτοσχεῖς Comte, ἀπεφωτισθη ὡς ὑπερασπιστῆς τῆς αὐθεντίας ἢ ἐλευθερίας τῆς ζωῆς, τῆν δὲ ἀποκρίσιν ἀποκρίσεως ὡς τῆν ἀσυνεχῆ τῆς Ἐπιφωτόν, εἶ ἢ ἐλευθερία καὶ αὐθεντία καὶ καταστροφῆ ὁ εὐκοινωτικὸς πολιτισμὸς, ἕκαστε καὶ ἂν αὐτῶς ἀνεμνε τῆν κατελευθερίαν τῆς μεταβαλλομένης τῆς ἀτομοκρατίας διὰ τῆς ἐπὶ τῆς συνειδήσεως ἀποκρίσεως τῆς ἐπιστήμης καὶ διὰ τῆς ἐπὶ αὐτῆς ἐκδοχῆς Sociologie.*

Ἰσακτικῶς ἀναγκοῦς ἡ χρησιμότης καὶ ἀναγκοῦς τῆς αὐθεντίας ἐν τῇ ἑφετῶν τῇ παιδαγωγικῇ καὶ τῇ ἐκδοχῇ. Ἐν τῇ παιδαγωγικῇ εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐκδοχῆς τῆς διδασκα-

1. Διὰ τοὺς ἀγνοοῦς τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ βελοντας νὸ σχηματίσωσιν ἀμεθῶς ἔννοιαν τῆς σπουδαίωτος τοῦ προσημομένου αὐτοῦ σημειώσων τοὺς τίτλους τῶν τριῶν μερῶν αὐτοῦ: I Ἀτομοκρατία καὶ θεοκρατικὴ αὐθεντία (σελ. 3—86) II Ἀτομοκρατία καὶ ἐκκλησιαστικὴ αὐθεντία (σελ. 87—122), ἐνθα καὶ τῆς ἄλλοις περιηγεύεται ἐν ἐκδοχῇ κεφάλαιον παρὰ 150 ἀποκρίσεως τῆς ἀτομοκρατικῆς ἀποκρίσεως τῆς ἐκδοχῆς καὶ III Ἐκκλησιαστικὴ αὐθεντία καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἐλευθερία (σελ. 123—191).—Σημειώσων δ' ὅτι ὁ Fr. Förster δὲν ἀνήκει εἰς τῆν ὀρθοδοξοῦς ἐκδοχῆς ἐκδοχῆς καὶ εἶναι πραγματικῶς φιλελευθῶς διὰ τὰς πολιτικῆς ἕδρας αὐτοῦ.

2. Παρὰ Förster ἐν μν. ε'.

* F. Förster: *Autorität und Freiheit* (κα' ἐκδ. 1922) Windelband: *Einleitung in die Philosophie* (γ' ἐκδ. 1923). Eisler: *Philosophie*. Λεξικόν (δ' ἐκδ. 1927 ἐν λέξει *Autorität*). Arnold Meyer ἐν *Religion in Geschichte und Gegenwart* (β' ἐκδ. 1927 ἐν Α. *Autorität*).

μας ξηραίνεται ἐκ τῆς ποσοτικότητος τοῦ διδασκάλου καὶ διὲν ἀνευ τοῦ κύρους αὐτοῦ εἶναι ἀνεπίτευκτος καὶ ἀδία ὄντος ἢ τῆς διακυβερνήσεως καὶ ἢ υἰοφωσίας. Ὅσον δ' ἄφορᾷ εἰς τὴν ἠθικὴν, ἀποκρίμεθα νὰ ἀναφέρομεν τὴν περὶ τῆς αὐθεντικῆς ἢ ἐτερονομίας, ἀλλὰ λεγουμένης, ἠθικῆς (Autoritätsmoral) ἡδὲ τῶν νοημάτων φιλοσόφου τῆς Χριστοβόνης Windelband (μν. ἔ. σελ. 288) παρατηροῦντος, ὅτι καὶ ἡ τοιαύτη ἠθικὴ ἀνταποκρίνεται εἰς βαθυτάτην ἀνάγκην τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι, τοιοῦτος ὢν, συναισθανόμενος τὴν ἐκτετατὴν ἀσθένειαν ἐκ τῆς πίστεως τῶν ἰδίων αὐτοῦ πλανῶν, ὁρίζεται εἰς τὰς ἀγκύλας ὑπεροχῆς τινὸς θελήσεως ἵνα εἴη αὐτῆς ἄπειρα μίση τὰ ἠθικὰ ἀξιώματα καὶ τὰς ἀρχὰς ἐκείνας ἃ δὲν δύναται νὰ εὔρω ἐν ἑαυτῷ. Ἦν τούτω, λέγει ὁ Windelband, ἐννοεῖται ἡ δόξα, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς αὐθεντικῆς πίστεως ἐπιτοχῆς, καὶ συνεγίζων παρατηρεῖ. Ἦν εἰς τὴν αὐθεντικὴν ἀσφαλίαν εἶναι δὲ τὰ πλήθη, ἴσως δὲ καὶ διὰ τὴν μεγίστην πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀσφαλέστατον κατηφύγιον, ὅπερ βλέπομεν ὅτι πορευομένων ἀκοιβῆς ἐκείνοι, οἷον εἴς τὴν ἔργον ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς πολιτικοῦς τῆς ἰδέας οὐνοδιαθέσεως (αὐτονομίας) ἐν τῷ ἀκατακλιμῶ εἶς ἀπὸ τῆς σαφηνείας τῶν ἰδεῶν παρεδίδθησαν εἰς μυστικιστικὰς ἀρσιτίας. Ὁ δὲ μνημονεύσει Förster προνοοῦν ἔτι μᾶλλον διακηρύσσει, ὅτι τὸ δυνατόν τῆς ὑπέρθεσε ἐπιστημονικῆς ἠθικῆς ἐν τῇ κριτικῇ τῆς λέξεως ἐνοίας εἶναι οὐτοῦτα καὶ ἔτι εἴς τὴν δόξαν ὁ Fr Nietzsche ἰσχυρίζομενος, ὅτι ἡ νεώτερη ἠθικὴ φιλοσοφία οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἀναδυμένη ἐξ ἀνάγκης ἀποκλειστικῶν παρανομιῶν (Imperative) «eine gelehrte Form des Glaubens an die herrschende Moral»¹.

Πρὸ πάντων ὁμοίως εἶναι ἀναπόσπαστος ἢ αὐθεντία ἀπὸ τῆς θρησκείας ἢ ἢ οὐσία ἐννοεῖται ἐν τῇ πλήρει εὐλοβίᾳ ἀναγνωρίσει αὐθεντίας τινὸς ἀνακυπτούσης ἐκ τῆς σφαιρῆς τῆς μυστηριώδους ἀφανείας. Ὅτι δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς αὐθεντίας τῆς θρησκείας ἀνταποκρίνεται εἰς μινυαί-ατον πόθον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅτι ἡ αὐθεντία αὐτῆς ἐννοεῖται ζωτικώτατην σημασίαν διὰ τὸν ἀνθρώπον καὶ τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, ταῦτα εἶναι ἀλήθειαι ἀναγνωριζόμεναι ὑπὸ τῶν εὐγενεστάτων πνευμαίων τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀλήθειαι μοιόλεκτοι, ὧν ἡ ἀνάπτυξις δὲν εἶναι τοῦ παρόντος. Ἀποκρίμεθα δὲ μόνον ἐν τῷ νὰ ἀναφάσσομεν τὴν κρίσιν τοῦ Fr. Förster, ὅτι ἀναλύων ἐμπροσθεν τῆς λεγουμένης αὐτῶν ἀθέσεως ἢ αὐτονομίας ἀποδεικνύει, ὅτι μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς θείας αὐθεντίας καὶ διὰ καὶ τῆς ποσοτικότητος τοῦ Χριστοῦ εἶναι δυνατόν νὰ μορφωθῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς ἀληθινὴν ποσοτικότητα.

Ὁμοίως ἐφορᾷ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐθεντίαν ἢ τὴν χρησιμότητα ἐπίσης ἐξείκει ὁ Förster καὶ ἡς εἶναι τοσοῦτο μᾶλλον ἀναγκαία καὶ ἀσφαλί-ητος, καθ' ὅσον ἡ ἐκκλησία διδάσκει ἀληθείας ἐξ ἐκείνων, ἃς ὁ ἄνθρωπος οὔτε νὰ ἐφεύρω ἠδυνήθη

1. Förster ἐν. μν. ἔ. σελ. 16 (κατὰ τὴν γ' ἐκδοσιν, ἢ ἡμεῖς ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν),

οὔτε νὰ κατανοήσῃ δύναται διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ δυνάμεων. Ὅθεν εὐλογος εἶναι ἡ ἀξίωσις, ἢ ἔχει πρὸς τῶν γνησίων μελῶν αὐτῆς ἢ ἐκκλησίας, ὅπως σέβονται τὴν αὐθεντίαν αὐτῆς. Ἄλλως τε δὲν ζητεῖ αὐτῆς πρὸς τῶν πιστῶν τῆς, ὡς ὁ ἴδιος παρατηρεῖ ὁ Förster, τὴν θυσίαν τῆς διαοίας, ἀλλὰ τὴν θυσίαν τῆς διανοητικῆς ὑπεροχῆς, ζητεῖ τὸ «μὴ φρονεῖν πρὸ' ὁ δὲ φρονεῖν». τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐρευνητοῦ, κατ' αὐτόν, ἐνεῖ μόνον παρουσιαζομένου ὡς κατ' ἀρχὴν δεδεδειμένου, ἐνθα ἡ διάνοια μόνη δὲν δύναται διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων νὰ δώσῃ ἀπάντησιν. Ὅτι ἢ ὁ ἄνευ δυνάμεων εὐλογος ἢ τοιαύτη ἀξίωσις τῆς ἐκκλησίας πορβιλλομένη εἰς τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην, ἢ ἢ ἐνεῖ ταυτῆς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτῆς καὶ ἢ ἢ ἐνδοχῶς γασαυτηροῖται ὡς «ἢ ἐπιστήμη τῆς ἐκκλησίας», οἷον εἶναι ἢ θεολογία καὶ διὰ ἢ ὁρθόδοξος θεολογία;¹

Ὅχι δὲ μόνον ἢ ὁρθόδοξος καὶ ἢ ὁμοιοκαθολικὴ ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ νοηθῶσιν ἀνευ αὐθεντίας, ἀλλ' ἢ ἢ ἀγνη αὐτῆς ἀναγνωρίζεται καὶ ἐν αὐτῷ τῷ προτεσταντισμῷ, πρὸ ὅλον ὅτι ἐνταῦθα, ὡς εἶπομεν, τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐθεντίαν ἐκληρονομῆσαι κατ' οὐσίαν ἢ αὐθεντία τῆς συνειδήσεως. Ὅτι τῆς Λουθηρανῶν καὶ οἱ Καλβινισταὶ φοβοῦνται κυρίως τὴν αὐθεντίαν τῆς ἐκκλησίας², ἐπαναλλοῦνται δὲ τὴν ἀναγνωρίσιν ὡς μοναδικῆς αὐθεντίας, τῆς αὐθεντίας τοῦ σταθεροῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ὅστις κατὰ τοὺς προσώτους λόγους τοῦ Arn Meyer (μν. ἔ) εἶναι ὁ μόνος ἰκανὸς νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅτι δὲν δύναται νὰ δώσῃ οὔτε ἀίσθημάτων κωχλασμῶ (Gefühlswallung) οὔτε συνείδησιν ἐξουσιῆσεως οὔτε ἢ μέθῃ τοῦ ἀπεῖρου (Unendlichkeitsrausch) οὔτε ἢ καὶ ἢ ἐκαστοῦ οὔτε ἢ ἐπισημῆς τοῦ ἀνθρώπου διάνοια. Πιερὰλλῶς δὲ πρὸς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀναγνωρίζεται εἰσῆτι ἐν τοῖς αὐτηροῖς λουθηρανικοῖς καὶ καλβινικοῖς κήλοις, ἐναντίον τῶν γνησίων προτεσταντικῶν ἀρχῶν, καὶ ἢ αὐθεντία ἐνείσον γασαυτῶν συμβόλων καὶ συμβολικῶν ββίλων (Ἀποστολικὸν λεγόμενον σύμβολον, Ἀναστασία ὁμολογία, Κατηγήσεις Λουθηρανῶν κλπ.)³. Καὶ εἶναι μὲν

1. Οὔτω προσφιέστερον ἀντι ἐπιστήμη τῆς χριστιανικῆς πίστεως, πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται ἢ ὁρθόδοξος θεολογία.

2. Κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους εἶναι ἀκούοντος ἐν τοῖς προτεσταντικοῖς κύλοις αἰσθητῆ ἢ ἀνάγκη τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐκκλησίας, ὡς δύναται τις νὰ πεισθῇ παρακολουθῶν τὰς διεξαγομένης προφορικῆς καὶ γραπτῆς συζητήσεως καὶ τὰ σχετικὰ δημοσιεύματα τῶν τελευταίων ἐτῶν. Ὁς χαρακτηριστικὸν δὲ σημεῖον τῶν καιρῶν ἀξίον μνείας ἐνταῦθα, ὅτι ἐν τῷ ἀπὸ 29(12)1930-4(1)1931 ἐν Canterbury τῆς Ἀγγλίας συνελθόντι συνεδρίῳ τῶν φοιτητῶν τῆς θεολογίας διαφόρων ὁμολογιῶν αἰ πλείστα τῶν συζητήσεων ἐστράφησαν περὶ τὴν ἐκκλησιολογίαν.

3. M. Schian. Grundriss der Praktischen Theologie β' ἐκδ. 1928. Ὁ φιλελεύθερος οὗτος θεολόγος δικαιολογεῖ ἐνταῦθα τὴν ἐν ταῖς προτεσταντικαῖς ἐκκλησίαις ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως ὁμολογίας (σελ. 51—54), ἰδιαιτέρως δὲ

γνωστόν, ὅτι ἡ διαμαρτυρουμένη θεολογία ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἔχει κατὰ μέγιστον μέρος χειροαφωθηθῆ ἀπὸ τῆς αὐθεντίας τῶν συμβόλων τούτων καὶ δομᾶται ἀπὸ προϋποθέσεων ἀνατρεπτικῶν αὐτῶν τῶν βάσεων τοῦ χριστιανικοῦ οἰκοδομήματος (ἄρνησις θεοπνευστίας καὶ τοῦ ὑπερφυσικοῦ καθόλου), οὗχ ἥττον ὁμως καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν φιλελευθέρων διαμαρτυρομένων θεολόγων τῆς ἐποχῆς ἡμῶν ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη τοιαύτου λεγόμενου ἰ.

Σημείωσις. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν λεγομένην διαλεκτικὴν θεολογίαν, παρατηροῦμεν, ὅτι οἱ ἐπιφανέστατοι ἀντιπρόσωποι αὐτῆς (K. Barth, Fr. Gogarten, Ep. Brunner) ἐμφοροῦνται σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐθεντίαν, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἐκκλησίας γνωστάς ἀντιλήψεις αὐτῶν. Εἰδικῶς δὲ ὁ Brunner ἐκδέχεται τὴν θεολογίαν ὡς ἐπιστήμην «ἐκκλησιαστικὴν», λόγῳ τοῦ στενωπότητος αὐτῆς συνδέσμου πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, τὴν κατ' αὐτὸν θεματοφύλακα τῆς θ. ἀποκαλύψεως, τὴν δὲ λεγομένην καὶ ὑνωμένην ὑπὸ τινῶν (αἱ φράσεις εἶναι τοῦ Brunner) ἀντικειμενικὴν καὶ καθαρῶς ἐπιστημονικὴν θεολογίαν, τὴν ἀνευ τινός σχέσεως πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀνευ προσωπικῆς συμμετοχῆς εἰς αὐτήν, θεωρεῖ ὡς χίμαιραν. Ἡ παρουσία δὲ τῆς θεολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ διαδηλοῖ κατὰ τὸν Brunner τὴν ὑπαρξίν τοῦ κριτικοῦ πνεύματος, δι' οὗ ἡ ἀνθρωπίνη γνῶσις λαμβάνει συνείδησιν τῶν ὁρίων αὐτῆς, ἐξ οὗ συνάγεται, ὅτι ἵνα δικαιολογήσῃ αὐτὴ τὴν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ θέσιν της ὀφείλει νὰ δειχθῆ πιστῆ εἰς τὴν ἀποστολήν της (*Orsa Revue de Theologie et de Philosophie* τῆς Λωζάνης 1930 σελ. 41).

II. I. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΗΣ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

δικαιολογεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως ὑποχρεωτικῆς διὰ τοὺς ἐφημέριους καθομολογήσεως, ἣν δὲν εὐρίσκει οὐδαμῶς ἀντικειμενικὴν πρὸς τὴν φύσιν μιᾶς ὁργανωμένης εὐαγγελικῆς ἐκκλησίας, ὡς ἐπακόλουθον δὲ τῆς καταργήσεως αὐτῆς θεωρεῖ τὴν τελείαν ἐκκλησιαστικὴν ἀποσύνθεσιν. καθ' ὅσον ἀνευ αὐτῆς θὰ ἦτο ἐνδεχόμενον, κατὰ τὸν Schian, ἐφημέριοι τινες νὰ διδάσκωσι καθολικῶς ἢ καὶ ἀθεϊστικῶς δοξασίας (σελ. 80—81). Ὡς παράδειγμα δὲ εὐγλωττον τῶν ὁμολογιακῶν δεσμεύσεων, αἱ τινες ἐπιβάλλονται καὶ ἐν ταῖς προτεσταντικαῖς ἐκκλησίαις, ἀναφέρονται τὸ τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ θεολόγου καὶ ἱεροκήρυκος Harry Fosdick, ὅστις εἰς τὴν αἴρεσιν τῶν Βαπτιστῶν ἀνήκων καὶ προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς πρώτης προεσβυτεριανικῆς κοινότητος τῆς Ν. Ὑόρκης ὡς «φιλοζενούμενος ἱεροκήρυξ», ἄγαν δὲ φιλελευθέρως ἰδέας διδάξας ἐνταῦθα, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ τῆς νέας θέσεώς του, τῆς γενικῆς συναλεύσεως τῶν Προεσβυτεριανῶν ἀποφανθείσης, ὅτι εἶναι ἀσυμβίβαστος ἡ θέσις Βαπτιστοῦ ἱεροκήρυκος ἐν προεσβυτεριανικῇ κοινότητι.

1. Proß. Wernle Einführung in das theologische Studium γ' ἐκδ. 1921 σελ. 9, περὶ ἧς γνώμης θὰ ὁμιλήσωμεν ἐν ταῖς ἐπομέναις.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

f Nathan Söderblom.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐτελεύτησεν ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν ὁ ἐπιφανέστατος πρωθιεράρχης τῆς Σουηδικῆς Ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Οὐψάλας Nathan Söderblom πασίγνωστος γενόμενος ἀνὰ σύμπαντα τῶν σύγχρονων χριστιανικῶν κόσμων διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκτικτοῦ αὐτοῦ δραστηριότητος δημιουργηθεῖσαν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα παγκόσμιον κίνησιν περὶ τὴν ρύθμισιν τῶν παντοίων ἐπόψεων τῆς συγχρόνου ζωῆς κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Σπουδαίας τὴν θεολογίαν ἐν τῇ προτεσταντικῇ θεολογικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων καὶ ἐν τῇ σχολῇ τῶν Hauts Etudes τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐχορημάτιπε τὸ μὲν πρῶτον ἱερεὺς τῆς ἐν Παρισίοις σουηδικῆς προεβείας ἐπὶ ἑπταετίαν, εἶτα δ' ἐπὶ ἐνδεκαετίαν καθηγητῆς τῆς ἱστορίας τῶν θρησκειαῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Οὐψάλας καὶ ἐπὶ διετίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀσιψίας, ἀπὸ δὲ τοῦ 1914 προσχειρίσθη εἰς ἀρχιεπίσκοπον Οὐψάλας καὶ πρωθιεράρχην τῆς Σουηδικῆς Ἐκκλησίας. Τὸν ἀείμνηστον ἱεράρχην διέκριναν εὐρυτάτη μόρφωσις, βαθεῖα χριστιανικὴ συνείδησις καὶ ἔκτακτος ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τοῦ πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ. Γνωρίζων ἐντελέστατα τὰς τέσσαρας κυρίας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἔχων τὸ χάρισμα τῆς στομυλίας καὶ τῆς κοινωνικότητος καὶ πρὸς τὸν ἐνθουσιασμόν του συνδυάζων ἀκάματον δραστηριότητα, ἀφωσιώθη ὁλοψύχως εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ συντονισμοῦ τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν ἠθικῶν δυνάμεων τῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον Ἐκκλησιῶν, μετὰ μακροχρονίους δὲ προσπαθείας πρὸς μυσίαν παλαιῶν δυσκολίας ἐπὶ ἐξαιτίαν ὁλόκληρον ἐπέτυχεν νὰ συγκαλέσῃ κατὰ τὸ 1925 τὴν περίφημον συνδιάσκεψιν τῆς Στοκχόλμης τὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ζωὴ καὶ Ἔργον» (Life and Work), κατὰ τὴν ὁποίαν κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ περὶ ἑαυτὸν τοὺς ἐπιφανεστέρους ἀντιπροσώπους πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν—πλὴν τῆς Ρωμαϊκῆς—, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεῖχεν ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἐξάρχοντος τῆς ὀρθοδόξου ἀντιπροσωπείας ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου, τελευτήσαντος ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῆς Συνδιασκέψεως ἐκείνης κατὰ τὴν εἰς τὰ ἴδια ἐπιστροφὴν. Μόνον ἡ εἰς πάντας εὐσυμπάθητος ἐκείνη αὐθεντικὴ προσωπικότης τοῦ Nathan Söderblom ἀνεγνώρισθη παγκοίνως ἱκανὴ νὰ φέρῃ εἰς ἐπαφὴν πρὸς ἀλλήλους ἄνδρας ἐκκλησιαστικοὺς καὶ θεολόγους ποικιλοτάτων ἀντιλήψεων καὶ δυσπίστως πρὸς ἀλλήλους διακειμένων, μόνον δ' ἡ εὐστροφωτάτη αὐτοῦ

πολυγλωσσία ἠδύνατο νὰ ἔχη προσεκτικὸν ἀκροατήριον τόσον ποικιλόγλωσσον συγκρότημα, τοὺς πρὸς τὸ ὅποιον λόγους τοῦ ἀρχίζων ἀγγλιστί, συνέχιζε γερμανιστί διὰ νὰ περατώσῃ γαλλιστί μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχερείας, μεθ' ἧς καὶ καθήμενος ἀμέσως μετὰ ταῦτα εἰς τὸ κλειδοκίμβαλον συνώδευε τὰ ἱερὰ ἔσματα τοῦ χοροῦ, δι' ὧν ἡ Συνδιάσκεψις κατήρχετο τῶν ἐργασιῶν της· Χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Nathan Söderblom ἡ συνδιάσκεψις τῆς Στοκχόλμης ἀποκλείσασα ἐκ τῶν θεμάτων αὐτῆς τὰ ζητήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὁργανώσιν καὶ διοίκησιν, κύριον ὑποκείμενον τῶν συσκέψεων της κατέστησε τὴν ἐφαρμογὴν τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον ἐπὶ τῇ βίσει κυρίως τῆς πατρότητος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀδελφότητος τῶν ἀνθρώπων. Οὕτω συνεζητήθησαν ἀποκλειστικῶς ζητήματα οἰκονομικά βιομηχανικά κοινωνικά, ἠθικά καὶ παιδαγωγικά, αἱ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀποφάσεις ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τὴν κεντρικὴν καὶ ἀγρυπνον καθοδήγησιν τοῦ σουηδοῦ πρωθιεράρχου, διὰ τὴν σπουδαιοτάτην του δὲ ταύτην συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀμοιβαίας συνεννοήσεως, φιλίας καὶ συνεργασίας τῶν λαῶν διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν δικαίως ἐτιμήθη διὰ τοῦ βραβείου Νόμπελ. Μεταξὺ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων τοῦ ἀειμνήστου Söderblom ἰδιάζουσιν θέσιν κατέχει τὸ Δοκίμιον αὐτοῦ περὶ τῆς ἱστορίας τῶν θρησκειῶν, ὅπερ διὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἔτυχε πολλῶν μεταφράσεων.

Τυπογραφεῖον ἐν Ἄγιῳ Ὁρει.

Ἰδιωτικαὶ ἐπιτολαὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὴν προσεχῆ σύστασιν τυπογραφείου, περὶ οὗ προβλέπει ὁ καταστ. χάρις τῆς ἁγιωνύμου ἡερσονήσου. Πρὸ 12 σχεδὸν ἐτῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ μεγάλου πολέμου, σκέψις ἐγένετο καὶ πάλιν περὶ τυπογραφείου, πραγματοποιηθησομένη, σὺν Θεῷ, σήμερον. Τὴν ἀνάγκην ταύτην κατεῖδε κατὰ τὰ μέσα τῆς ἡ' ἑκατονταετηρίδος ὁ ἐξ Ἐπιδαύρου μοναχὸς καὶ ἀρχιμανδριότης τῆς ἐν Ἄγιῳ Ὁρει Λαύρας Κοσμᾶς, ἐκδὸς τῷ 1759 τὴν τοῦ Νεοφύτου Κανσοκαλυβίτου Ἐκλογὴν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦ Κοσμᾶ φαίνεται στεροῦμενον ἐπισήμου χαρακτήρος. Χαρακτήρα τοιοῦτον ἠθέλησαν νὰ προσδώσωσιν εἰς ὁμοίαν ἐπιχείρησιν οἱ ρῶσοι τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, τῷ 1868, ζητήσαντες τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐλογίαν τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου ΣΤ'. Ἡ σημερινὴ ἀπόφασις ἔχει χαρακτήρα ἐπίσημον, θὰ ἐπακολουθήσῃ δ' εἰς αὐτὴν, καθὼς ἐμάθομεν, ἡ ἔκδοσις ἀγιορειτικοῦ περιοδικοῦ. Τὴν ἐπὶ τούτου σκέψιν, ὡς καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκδοθησομένων ἐν τῷ περιοδικῷ, ἀνέθεσαν εἰς τοὺς

διὰ τοιαύτην ἐργασίαν δοκίμους μοναχοὺς Εὐλόγιον Κουρίλαν, λαυριώτην, Ἀρχάδιον Βατοπεδινὸν καὶ Ἰωακείμ Ἰβηρίτην.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ὁ Καταστατικὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι, οἵτινες παρατεθήσονται καὶ ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ».

—Ἐπανειλημμένως συναντήσας τὸν ἀναπληροῦντα τὸν κ. Ἰπουργὸν τῆς Γεωργίας ὑφυπουργὸν κ. Παπαδάρον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγορίου ἐντεταλμένου Συμβούλου τοῦ ΟΔΕΠ μετέβη εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τὸ προπαραλθὸν Σάββατον καὶ διεκανόνισε μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰπουργείου τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων διὰ τ' ἀπαλλοτριωθέντα Μοναστηριακὰ Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα.

—Κατόπιν τῆς παρατηρηθείσης μὴ συμμορφώσεως πλείστων ἡγγλίων πρὸς τὰς ἐντύπους ὁδηγίας συντάξεως τῶν προὔπισμων αὐτῶν χρήσεως 1831 ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν παράθεσιν ἐν αὐτοῖς ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν μοναχῶν, ἱερομονάχων καὶ δοκίμων ἐκάστης μονῆς, τὸ κεντρικὸν οὐμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ ὅπως καταρτίσῃ πλήρεις μοναχολόγιον τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος διατηρουμένων ἱερῶν μονῶν, ἀπεφάσισεν ὅπως καταρτίσῃ καὶ ἀποστελήῃ ὑποδείγματα μοναχολογίου, καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὰ τοπικὰ συμβούλια ΟΔΕΠ ὅπως διατάξωσι τὴν συμφώνως τῷ ὑποδείγματι κατάρτισιν πλήρους καταστάσεως τοῦ μοναχολογίου ὑπὸ τῶν ὑπολόγων ἡγουμενοσυμβουλίων. Τὰς καταστάσεις ταύτας δεόντως συμπληρουμένας καὶ ὑπογραφομένας ὑπὸ τῶν ὑπολόγων ἡγγλίων θέλουσι διαβιβάζῃ πρὸς τὸ Κ. Συμβούλιον τὸ ταχύτερον, μετὰ τῶν ἐπὶ μιᾷ ἐκάστης τούτων τυχόν παρατηρήσεων τοῦ οἰκείου τοπικοῦ συμβουλίου.

—Ἰπὸ τοῦ ΟΔΕΠ διεβιβάσθη πρὸς τοὺς ταμίας τοῦ κράτους ἔγγραφον δι' οὗ καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δι' εἰδικῆς μετὰ τοῦ ὀργανισμοῦ συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 4684, ἀνέλαβε τὴν εἰσπραξίν ἀπάντων τῶν ἐσόδων τῶν ἱ. μονῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν σύμβασιν, ἀρθρ. 10, παράγρ. 2, ἀναγράφεται «Ἐπίσης ἡ εἰσπραξίς τῶν ὀφειλομένων αὐτῇ διὰ λ' ὁμὸν τοῦ ΟΔΕΠ ποσῶν ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις παντὸς ὀφειλέτου αὐτοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπραξέως δημο-

είων ἐσόδων» ὡς ἰρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ νόμου. Ἐπὶ τούτοις ἐγνωσθή αὐτοῖς ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως ἐν τῇ ἐπιδιώξει εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῶν ἰ. μονῶν ἤχθη ὁ ΟΔΕΠ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως δυνάμει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως παρακαλέσῃ τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν, ἵνα ὑπευθύνως ἀναλήθῃ πῶσαν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἐγκαιρὸν εἰσπραξὴν τῶν ἐσόδων τούτων. Ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζα ὑποχρεοῦται, ὅπως διὰ πῶσαν τυχόν καθυστεροῦσαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὰς μονὰς ἐκ συμβάσεων ἀπορροουσῶν ἰσχυροῦσων τρίτων αἰτήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τῶν ταμίων τοῦ κεντρικοῦ διὰ τὴν διοικητικὴν εἰσπραξὴν τῶν καθυστερουμένων. Συνεπῶς, ἀπὸ τῆς 1—7—31 τῆς ἐπέμβασιν αὐτῶν διὰ τὴν διοικητικὴν εἰσπραξὴν θελεῖ προκαλεῖ ἢ Ἐθνικὴ Τραπέζα, εἴτε διὰ τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος αὐτῆς, εἴτε διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων της. Ὄθεν παρεκλήθησαν οἱ ταμίαι ὅπως συναχίσωσι τὰς διοικητικὰς εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων τῶν μονῶν, τὰς ἤδη ἐκκρεμείς, καὶ ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῆς αἰέσου ἐκτελέσεως τῶν γεινομένων πρὸς αὐτοὺς ἐκάστοτε αἰτήσεων διοικητικῆς εἰσπράξεως παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ λλομὸν τῶν μονῶν. Ἐπίσης παρεκλήθησαν, ὅπως γνωρίσωσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους ὑπὸ κτήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὰς παρ' αὐτῆς ἐκκρεμείς διοικητικὰς εἰσπράξεις ὡς καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐναργείας των.

—Παρεκλήθη τὸ Ἰπουργεῖον Γεωργίας δι' ἐγγράφου τοῦ Κ. Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ ὅπως κατόπιεν τῆς ὑπ' ἀριθ. 74.783)244 ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τὰς γεωργικὰς περιφερείας καὶ τοὺς νομογεωπόνους, δώσῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς αὐτάς ἵνα μεριμνήσωσι διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν μισθωμάτων διὰ τὰ ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα μονῶν καὶ διὰ τὰ ὅποια δὲν καθωρίσθησαν μέχρι σήμερον τὰ καταβλητέα μισθώματα. Ἐπίσης παρεκλήθη ὅπως παράσῃ πρὸς τὰς αὐτάς ὑπηρεσίας ὁδηγίας διὰ τὴν αἰέσον εἰσπραξὴν τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων.

—Παρατηρηθέντες ὅτι ὑπὸ πλείστων τοπικῶν συμβουλίων καὶ δ' τῶν ὑπ' αὐτῶν τῆς ἐθν. τραπέζης διαβιβάζονται τῷ Κ. Συμβουλίῳ τοῦ ΟΔΕΠ αἰτήσεις μισθωτῶν ἀκινήτων τῶν ἰ. μονῶν αἰτουμένων ἀναστολὴν πληρωμῆς ὑφειλομένων μισθωμάτων, ἐγνωρίσθη αὐτοῖς ὅτι τὸ Κεντρ. Συμβ. ὄλιον ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπὶ τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων ἐξουσιοδοτήσῃ αὐτὰ δυνάμει τῆς νέας διατάξεως τοῦ νόμου 4684, καθ' ἣν δύναται τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὰ τοπικὰ τοιαῦτα μέρος τῆς δικαιοδοσίας του, ὅπως κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἀποφασίζωσι σχετικῶς ὑπὸ τοὺς κάτωθι περιορισμοὺς. 1) Ἀπαραιτήτως καὶ διὰ

πῶσαν χορηγούμενην ἐπιμερίαν τμηματικῆς κατοβολῆς καθυστερουμένων ἢ πρώτῃ δόσει δέον νὰ καταβάλληται αἰέτως ἀμὰ τῇ κοινεποιήσει τῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως. 2) Αἱ τμηματικαὶ δόσεις δέον νὰ καθορίζωνται εἰς τρόπον ὅστε ἡ ἀνεπληρωμὴ τῆς καθυστερουμένης εφείλῃ νὰ συντελήται ὀλοκληρωτικῶς ἐντὸς τοῦ ὀικονομικοῦ ἔτους καθ' ἃ χορηγεῖται ἢ τμηματικῶς κατοβολῆ. 3) Ἡ κλιεστερηγοῦσα ἐκ ὀέρου τοῦ ὑφειλέτου μίξις διασδήποτε δόσεως καθ' ἃ ἀκαιτητὰς αἰέτως ὀλοκληροῦσι πῶσας τὰς δόσεις τὰς ὑπολοιπούμενας. Οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι ἢ ἐπὶ τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων ἀπόφασιν τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἀναικωσοῦνται εἰς τὸ κεντρικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ οἰκοδον ὑποκατάστημα τῆς ἐθνικῆς τραπέζης καὶ εἰς τὸν ἀρωμόδιον ταμίαν ἐφ' ὅσον ἔχουσι διαβιβάσθῃ αὐτῶ τὰ σχετικὰ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς διοικητικῆς εἰσπράξεως.

—Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ παρεκάλεσε τὰ Τοπ. Συμβούλια ὅπως μεριμνήσωσι 1ον) διὰ τὴν ταχυτέραν κατάθεσιν παρὰ τῇ τραπέζῃ ὑπὸ τῶν γεωργικῶν γραφείων τῶν ἤδη καταβιβλημένων εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας μισθωμάτων ἀπαλλοτριωθέντων καὶ ἐπιταχθέντων κτημάτων ἰ. μονῶν. 2ον) διὰ τὴν εἰσπραξὴν τῶν μὴ καταβληθέντων καὶ καθυστερουμένων τοιούτων μισθωμάτων (δ.λ.δ. τὰ μισθώματα τὰ ὅποια οἱ διάφοροι συνεταιρισμοὶ κ.λ.π. δὲν κατέβαλον εἰς γεωργικὰ γραφεῖα τοῦ κράτους). 3ον) διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς καθορισμὸν τῶν μισθωμάτων ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων μονῶν τὰ ὅποια δὲν καθωρίσθησαν ἔτι.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5646)10—7—31 ἐγκυκλίου τοῦ Κ. Σ. τοῦ ΟΔΕΠ καθωρίσθη ὁ τρόπος τῆς ἐφέξης διενεργείας τῶν δημοπρασιῶν μισθώσεων τῶν κτημάτων τῶν ἰ. μονῶν τῆς περιφερείας των, διεβιβάσθησαν δὲ καὶ σχετικὰ ὑποδείγματα διακηρύξεως, περιλήψεως διακηρύξεως καὶ ἐκθέσεως τοιχοκολλήσεως. Διαβιβάσθέντος ἐτέρου ὑποδείγματος διακηρύξεως εἰδοποιήθησαν τὰ τοπ. συμβούλια ὅπως τὸ ἀποσταλὲν διὰ τῆς ὡς εἴρηται ἐγκυκλίου ὑπόδειγμα διακηρύξεως θεωρήσωσιν ἄκυρον καὶ μὴ ἰσχύον, ἐφαρμόζωσι δὲ ἐφέξης τὸ διαβιβαζόμενον νέον τοιοῦτον, ὅπερ διαφέρει τοῦ παλαιοῦ εἰς ἄρισμένα σημεῖα, ἐφ' ἃν ἐπιτηρήθησαν συμπληρώσεις καὶ τροποποιήσεις κριθείσας ἀναγκαῖας οὕτως ὅστε νὰ ἐπέλθῃ πλήρης ἁρμονία πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ δημοσιευθέντος σχετικῶν διατάγματος. Τὰ ἀρχικῶς ἀποσταλέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5646 ἐγκυκλίου ὑποδείγματα περιλήψεως διακηρύξεως καὶ ἐκθέσεως τοιχοκολλήσεως ἔχουσι καλῶς καὶ δὲν χρῆζουσιν οὐδεμίαν τροποποιήσεως.

—Δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 189 τῆς 9 Ἰουλίου ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νόμου 5083 περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4818 «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν» συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τούτου ἀπὸ 26 8)βρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς, ὡς μισθώμα πασῶν των μισθώσεων ἃς διέπει ὁ νόμος 4818 τοῦ 1930 ὀρίζεται τὸ δεκαπενταπλάσιον τοῦ μισθώματος τῆς ἀντιστοίχου κτηνοτροφικῆς περιόδου τοῦ ἔτους ἀπὸ 26 8)βρίου 1913 ἕως 36 8)βρίου 1914. Ἡ πρὸς δηλώσειν προθεσμία τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ νόμου 4818 τοῦ 1930 παρατείνεται μέχρι 15 Αὐγούστου 1931 συμπεριλαμβανομένης δια τε τὴν θερινὴν καὶ χειμερινὴν περίοδον ἐφ' ὅσον ὁ δηλῶν ἐποίησατο χρῆσιν τοῦ μισθίου δι' ἰδίων αὐτοῦ ποιμνίων καὶ ἀγέλων κατὰ τὴν παρελθούσαν χειμερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον, προκειμένου δε περὶ τῆς θερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου ποιεῖται ἤδη χρῆσιν τοῦ μισθίου. Ὁ διακανονισμὸς τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος ἐφαρμόζεται καὶ δια τὰς προ τοῦ ἔτους 1919 συνομολογηθείσας καὶ μήπω ληξασας μισθώσεις βοσκῶν δυναμένων ἐν προκειμένῳ νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ δικαστηρίου τον διακανονισμὸν τούτου καὶ των ἐκμισθῶτων. Τὸν κανονισμὸν γενικῶς θεμιτοῦ μισθώματος δυνατὸν νὰ ζητήσωσιν οὐ μόνον οἱ μισθῶται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκμισθῶται. Ὅσον εἰδοποιήθησαν τὰ τοπικὰ συμβουλία τοῦ ΟΔΕΠ ὅπως προβῶσι μετὰ των δικαιουμένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐφ' ὅσον ὑποβάλωσι μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου 1931 δηλώσεις εἰς τὴν σύνταξιν μισθωτηριῶν συγβυλαιῶν δια τὴν χρονικὴν περίοδον μέχρι 7)βρίου 1935 ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως καὶ με τὰς αὐτὰς ἐγγυήσεις ἐπὶ καταβολῇ τοῦ δεκαπενταπλάσιου τοῦ μισθώματος τῆς ἀντιστοίχου κτηνοτροφικῆς περιόδου τοῦ ἔτους ἀπὸ 26 8)βρίου 1913 ἕως 26 8)βρίου 1914.

—Ἀποφασί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ χωρίον Φιλίπποι παραμένει ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἰ. μητροπόλεως Φιλίππων καὶ Νεαπολεως.

—Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τὸ ὑπὸ τὴν κρίσιν καὶ ἐγκρίσιν αὐτῆς υποβληθὲν ὑπὸ του κ. Ἐμμ. Φαρλεκα, Γραμματεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, Κυριακοδρομίου τοῦ ἔτους 1932.

—Δια διαταγμάτων ἰδρῦθησαν οἱ κάτωθι ἐνοριακοὶ ναοὶ εἰς τὰς ἑξῆς Μητροπόλεις α') ἰ. μητροπ. Νιγηρῆς: 1) ἐν Νιγηρίῃ, ὁ ἰ. ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, 2) ἐν Φαλμπυρῳ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, 3) ἐν Φυτοκίῳ ὁ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, 4) ἐν Θερμαῖς ὁ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, 5) ἐν Δημητριάδι ὁ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, 6) ἐν Βαμβασκῷ ὁ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 7) ἐν Ξυλοτροῖς ὁ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς, 8) ἐν Νικοκλειᾷ ὁ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, 9) ἐν Καστανοχωρίῳ ὁ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, 10) ἐν Βεργῇ

ὁ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, 11) ἐν Ἰβήροις ὁ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, 12) ἐν Ἀχινῷ ὁ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου, 13) ἐν Δαφνῇ ὁ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, 14) ἐν Τερπῇ ὁ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου καὶ 15) ἐν Ἀηδονοχωρίῳ ὁ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. β') ἰ. μητροπολις Ἀλεξάνδρουπόλεως: 1) ὁ ἰ. ναὸς τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ ὁ τοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου, 2) ἐν Μακρῇ ὁ τῆς Ἁγ. Αναστασίας, 3) ἐν Νεᾷ Χιλῇ ὁ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, 4) ἐν Δαμιά ὁ τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος, εἰς δὲ ὑπάγεται καὶ τὸ χωρίον Ἀλικῆ, 5) ἐν Ἰαυᾷ ὁ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, 6) ἐν Ποταμῷ ὁ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, 7) ἐν Ἀμφιτριτῇ ὁ τῆς Ἁγ. Βαρβαρας, 8) ἐν Ἀβια ὁ τοῦ Ἁγ. Χαραλαμπους, εἰς δὲ ὑπάγεται καὶ τὸ χωρίον Δωρικόν, 9) ἐν Αλουμῇ ὁ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εἰς δὲ ὑπάγεται καὶ τὸ χωρίον Μανροπετρα—Πατταρα, 10) ἐν Νιψᾷ ὁ τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, 11) ἐν Πεύκοις ὁ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, εἰς δὲ ὑπάγεται καὶ τὸ χωρίον Ἀετοχώριον, 12) ἐν Μαγίστρῳ ὁ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, 13) ἐν Ἀπαλῷ ὁ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 14) ἐν Ἀνθείᾳ ὁ τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, εἰς δὲ ὑπάγεται καὶ τὸ χωρίον Ἀγναντία, 15) ἐν Ἀριστήνῳ ὁ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, 16) ἐν Δουτρῷ ὁ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου, 17) ἐν Μοναστηριακίῳ ὁ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 18) ἐν Δορισκῷ ὁ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, 19) ἐν Πυλαίᾳ ὁ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, 20) ἐν Μελῖᾳ ὁ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, 21) ἐν Κοίλοις ὁ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, 22) ἐν Καββησῷ ὁ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 23) ἐν Φερραῖς ὁ τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ ὁ τῆς Ἁγ. Σοφίας, 24) ἐν Χώρα Σαμοθρακῆς ὁ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 25) ἐν Ἀλωνίοις Σαμοθρακῆς ὁ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 26) ἐν Λακῳμα Σαμοθρακῆς ὁ τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, 27) ἐν Προφήτῃ Ἡλίᾳ Σαμοθρακῆς ὁ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ 28) ἐν Ξηροποταμῷ Σαμοθρακῆς ὁ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

—Διὰ Δ)τος καθορίζεται ἐνοριακὸς ναὸς ἐν τοῖς συνοικισμοῖς Γομοστοῦ—Ἀποστολοῦ—Ραχῆς τ. δ. Δύμης τῆς ἰ. μητροπόλεως Πατρῶν ὁ ναὸς τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ.

—Διὰ Δ)τος τὸ χωρίον Ἅγιος Ἀθανάσιος δ. Αἰγίου τῆς ἰ. μητροπόλεως Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας ἀποτελεῖ ἰδιαν ἐνορίαν με ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

—Διὰ Δ)τος τὸ χωρίον Μπέχρον τ. δ. Πηνεΐων τῆς ἰ. μητροπόλεως Ἡλείας, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας Νεοχωρίου, ἀποτελεῖ ἰδιαν ἐνορίαν με ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολογίου.

—Διὰ διαταγμάτων τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας οἱ συνοικισμοὶ Ἄνω καὶ Κατῶ Μηναγίων, ἀποσπώμενοι τῶν ἐνοριῶν Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Μυλῆς, ἀποτελοῦσιν ἰδιαν ἐνορίαν, με ἐνοριακὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ὁ συνοικισμὸς Μπούζι, ἀποσπώμενος τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σιδηροκαστροῦ, ὑπάγεται εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Προφήτου Ἡλῖα Ἀγαλιανῆς. Οἱ συνοικισμοὶ Κατσιποδίου, Σωροῦ καὶ Σπαθάρου, τῆς κοινοτήτος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἀποτελοῦσιν ἰδιαν ἐνορίαν, με ναὸν τὸν ἐν Κατσιποδίῳ τῆς ἁγίας Βαρβαρας. Αἱ ἐνορίαι τοῦ Ἁγ. Νικολάου Καμπουλιώτου καὶ Υ. Θ. Παντανασσης

τῆς κοινότητος ἄνω Κορακιάνας τῆς Κερκύρας, συμπύσσονται εἰς μίαν ὑπὸ το ὄνομα ἐνορίας τοῦ ἁγ. Νικολαοῦ καὶ Ὑ. Θ. Πανταγίας. Ἐπίσης τὸ χωριὸν Τσαμαντῶ τῆς μητροπόλεως Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν, ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν, μετὰ τὸν τῆς Κοιμησεως τῆς Θεοτόκου. Τὸ χωριὸν Τριαδα τοῦ Δήμου Μεσοαπῶν ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν, μετὰ τὸν τῶν ἁγ. Ἀναργύρων. Ἡ μονὴ Φανερωμένης τῆς Σαλαμίνος συγχωνεύεται εἰς τὴν μονὴν Χρυσολειοτύσεως τῆς Αἰγίνης, καὶ ἡ μονὴ Κλειστών εἰς τὴν μονὴν Πεντετέλης. Προσέτι ἰδρύονται διὰ διατάγματος ἐνοριακοὶ ναοὶ εἰς τὰ κατωθί χωρία τῆς μητροπόλεως Παραμυθιάς καὶ Φιλιατῶν: α) εἰς τὸ χωριὸν Ἀργυρότοπος ἰδρύεται ὁ ναὸς τῆς Κοιμησεως τῆς Θεοτόκου. β) εἰς τὸ χωριὸν Ψακὰ ὁ ναὸς τῆς ἁγ. Βαρβάρης, εἰς δ' ὑπαγεται τὸ παρεκκλήσιον τῆς Κοιμησεως τῆς Θεοτόκου. γ) εἰς τὸ χωριὸν Μύρινα ἰδρύεται ὁ ναὸς τῆς Κοιμησεως τῆς Θεοτόκου, εἰς δ' ὑπαγεται τὸ παρεκκλήσιον ἡ Γεννησις τῆς Θεοτόκου, καὶ δ) εἰς τὸ χωριὸν Καρτέρι ἰδρύεται ὁ ναὸς τοῦ ἁγ. Νικολαοῦ εἰς δ' ὑπαγεται τὰ παρεκκλήσια ἁγ. Ἀθανασίου καὶ ἁγ. Δημητρίου.

—Κατὰ τὰς νεκτερινὰς ἑορτὰς τῆς 9 Ἰουλίου προσωπιδόφοροι λησται, ὠπλισμένοι διὰ μαχαίρων καὶ ὄπλων γκράρ παρεβίασαν τὴν θύραν τῆς μονῆς ἁγίου Νικολάου Σπατα καὶ εἰσέλθοντες ἐξυλοκοπήσαν τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς Ἰγνάτιον Γιαννακοπούλου, τὸν μοναχὸν Ἀκάκιον καὶ ἕνα ἀγροτικὸν διανομέα. Παρα τοῦ ἡγουμένου ἠξίωσαν νὰ τοῖς παραδώσῃ 20 ἑκατομμύριον δραχμῶν, τὰς ὁποίας εἶχον τὴν πληροφορίαν ὅτι εἶχεν ὀδὸς. Ὁ ἡγούμενος ἐβλαβίωσεν ὅτι ἡ μονὴ δὲν εἶχε χρήματα. Οἱ λησται ζυλοκοπήσαντες τὸν ἡγούμενον μεχοὶς αἵματος ἀφήκαν αὐτὸν ἡμιθανῆ, καὶ ἤρπυνησαν τὸν ναόν. ὅπου ἀνεῦρον 40 χιλιάδας δραχμῶν.

—Γενόμενων ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» ἐξελέγησαν οἱ ἀκόλουθοι: ἀδελφ. Λουκ. Παπαναστασίου, Κυριλ. Ψύλλας, Κωνστ. Μπογοσιανός, Γρηγ. Πετροπούλος, Νικ. Μυλω. ἁγ. Μ. Τζαφελλας, Νικ. Παπαδοπούλος, Κυρ. Ζαχουπιλος, Θεοκλ. Σφήνας, Γεωργ. Μακρῆς, Δ. Σπυριδάλης καὶ Κ. Λουῖζος. Τοῦ νέου διοικητικοῦ συμβουλίου συνεῖδον εἰς πρώτην συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακάρ. Ἀρχιεπισκοποῦ, ἀφοῦ ἐδεχθῆ τὰς εὐλογίας τῆς Α. Μ. καὶ ἤκουσαν εὐλαβῶς τὰς πατρικὰς τοῦ πρωθιεραρχοῦ ὑποδείξεις περὶ ἐπιστολῆσεως αὐτοῦ εἰς γενικώτερα καὶ σπουδαιότερα σημεῖα τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοινωνικῆς δρασεως τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, προέβη εἰς ἀποφασεὶς ὡς πρὸς τὰς ἀρχάς, ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῆ ἡ ἐφεξῆς κατευθυνσις τῶν εργασιῶν τοῦ Ἱ. Συνδέσμου, μετ' εὐχαριστησεως δὲ ἤκουσα τοὺς προδισταμένους τοῦ συλλογοῦ τῶν ἀγαθῶν κληρικῶν καὶ τοῦ συλλογοῦ τῶν προσφύγων κληρικῶν ὅτι ἐφεξῆς οἱ συλλογοὶ οὗτοι θὰ συγχωνευθῶσι μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου.

Δι' ἄλλειψιν χώρον ἀναβαλλεται εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον ἡ δημοσιεύσις ἀπαντησεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Σ. Μπαλανοῦ εἰς παρατηρήσεις τοῦ «Πατρι-

νου» Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἄρθρου περὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΑΒΕΘΑΝΑΡΕΙΑΣ

Τῆ 14 Ἀπριλίου μηνὸς ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς περιοδείαν ἀνά τὴν Βυρείον Ἀφρικὴν πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ εὐλογίαν τῶν ἐν Κυρηναϊκῇ, Τριπλιτίτιδι καὶ Τυνησίᾳ ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν κοινοτήτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Παρατιθῆται ἐν Ἀθήναις ὁ σεβ. Ἰορδάνου Τιμίθεος μέλλων ἵνα μεταβῆ εἰς Βουδαπεστέην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λινδίνον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Δι' ὑπομνήματος αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱ. σύνοδον ὁ διευθυντὴς τοῦ Παγκυπρίου Ἱεροδιδασκαλείου κ. Ματθαίου προέτεινε τὴν διαρρύθμισιν αὐτοῦ εἰς σχολὴν Ἱερατικὴν. Ἡ σύνοδος ἐπεφυλαχθῆ νὰ μελετηθῆ τὸ ζήτημα.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐκ Κοβίνου ἀγγελλεται ὅτι αἱ μεταξὺ Λατβίας καὶ Βατικανοῦ διπλωματικαὶ σχέσεις διεκοπήσαν. Τὸ γεγονός ἀφίεται εἰς τὴν προϊούσαν ἐκτραχυνεὶν τῶν σχέσεων τῶν δύο ἐπικρατειῶν συνεπεία τῆς μὴ συμμορφώσεως τοῦ λατικοῦ κλήρου πρὸς τὰ μέτρα δι' ὧν ἡ κυβέρνησις ἐπαχειρήσῃ νὰ ἀποκλείσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀναμειξέως εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς χώρας καὶ τῆς διεθνεσεως κοινωνικῶν ὀργανώσεων. Ἐπικολούθησαν ἡ βία ἐκδιωξῆς τοῦ παπικοῦ βουναίου ἐκ τῆς χώρας καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ Βατικανοῦ.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τῆ πρωτοβουλία τοῦ Λονδίνου ἰαν ἡνωστοῦ σωματείου «Student Christian Movement» ὀργανοῦνται κατ' ἔτος συναυτησεὶς ἐπιφύων ἀγγλικανῶν καὶ ρώσων ὀρθοδόξων, κατ' ἧς συζητῶνται διαφορὰ θεματὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ σημεῖα συμπιέσεως ἢ διαφορῶς μεταξὺ τῶν ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξου καὶ ἀγγλικανικῆς. Ἐφάτος κατὰ τὴν ετησίαν συνάτησιν τῶν εἰρημενων προσώπων αἱ συζητήσεις περιστραφῶσαν περὶ τὰ θέματα «Περὶ Ἑλληνοσεως» καὶ «περὶ τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐθεντίας καὶ ἐλευθερίας». Κατὰ τὴν τελευταίαν τῶν συζητήσεων ἡμερῶν ὁ μετασχὼν αὐτῶν Canon Douglas ἀνεκοινώσεν ἐμπεριστατωμένως τὰ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ὀρθοδόξου ἀντιπροσωπείας ἐν Λονδίνο: ἐπὶ τῇ ἐν Λαμπειῶν συνεδρίᾳ, ἐτόνισεν δὲ τὴν σημασίαν τῆς συναυτησεως καὶ τῶν συζητήσεων τῶν δυο ἀμφοτεροθεν ἐπιτροπῶν χαρακτηρισίας τὴν συναυτησιν ἐκείνην ὡς τὴν πρώτην πλήρη καὶ εὐελπίδα συναυτησιν ἀντιπροσώπων τῶν δυο ἐκκλησιῶν πρὸς συζητήσιν περὶ ἐνώσεως αὐτῶν. Οἱ ρώσοι ἐξέφρασαν τὴν λύπην τῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν συναυτησεως

τοῦ Λάμπρο ἀπουσίαν καὶ ρώσου ἀντιπροσώπου, ἐν συνεχείᾳ δὲ ὁ ἐκ τῶν ρώσων καθηγητὴς κ. Βουλγάκωφ ἐσημείωσε ποσὸν σημαντικὸν κώλυμα πρὸς τὴν μετὰ τῶν ἀγγλικανῶν συνεννοήσιν ἀποτελεῖ ἢ παρὰ πολλοῖς ἐκ τῶν ἀγγλικανῶν σχεδὸν πλήρη, ἔλλειψις συμπαθείας πρὸς τὴν Θεομήτορα καὶ τοὺς ἀγίους. «Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ καθολικοὶ—ἐπαίπεν—ἀσφαλῶς θὰ μέμφονται τὴν ἀπὸ τῆς ἐποψέως ταύτης ἔνδειαν τῆς ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ χώρα αὕτη ἔφερε τὸν εὐτυχῆ τίτλον «*Dos Mariae*» ἕνεκα ἀκριβῶς τῆς ἐξαιρετικῆς ἀφοσιώσεως τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Θεοτοκον».

—Ἐπ' ἐσχάτων μετὰ λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Lambeth Palace ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβούριας ἐνεχείρῃσε τὸ δίπλωμα τῆς Θεολογίας (Lambeth diploma in theology) εἰς 8 γυναῖκας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Ἐκ Στοχόλμης ἠγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ περιωμένου Ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλας καὶ Πρωθιεραρχοῦ τῆς Σουηδίας Nathan Söderblom. Τὴν κηδείαν αὐτοῦ παρεκολούθησαν ὀλοκληρὸς ἢ βυσιλικὴ οἰκογένεια, οἱ ἀντιπροσωποὶ τῆς πολιτείας καὶ μεγάς ἀριθμὸς ἀντιπροσώπων Πανεπιστημίων καὶ Ἀκαδημιῶν. Περὶ τοῦ ἐκλιπόντος ἱεραρχοῦ γράφομεν ἐν ἄλλῃ σελίδι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν Ἑλλάδι ἡ δημοτικὴ κρατικὴ ἐκπαίδευσις εἶνε μικτὴ καθ' ὀλοκληριαν καὶ περιλαμβάνει 723,159 μαθητευομένους, ἧτοι 401,832 ἄρρενα καὶ 321,327 θῆλεα. Ἡ μέση ἐκπαίδευσις ἀριθμεῖ 149 γυμνασία· τούτων τὰ μὲν 20 εἶνε ἄρρένων μετὰ 8.109 μαθητῶν· τὰ δὲ 129 ἄρρένων μόνον κατ' ὄνομα, διότι εἶνε κυρίως μεικτά, μετὰ 34,960 μαθητευομένων, ἧτοι 28,110 μαθητῶν καὶ 6,850 μαθητριῶν· 7 ὁ' ἐκ τοῦ συνόλου ἀριθμοῦ τῶν γυμνασίων εἶνε ἐκπαιδευτήρια θηλέων μετὰ 4,618 μαθητριῶν. Σύνολον τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις 48,281, ὧν 36,819 μαθηταὶ καὶ 11,468 μαθήτριαι.—Τὰ δημοσία διδασκαλεῖα εἶνε 13, ὧν τὰ οὐο θηλέων μετὰ 357 μαθητριῶν, 1 ἄρρένων μετὰ 173 μαθητῶν, τὰ δὲ 10 μεικτὰ μετὰ 2,173 μαθητευομένων, ἧτοι 1534 μαθητῶν καὶ 634 μαθητριῶν. Σύνολον: 2,703 (1712 μαθηταὶ, 991 μαθήτριαι).—Διδασκαλεῖον νηπιαγωγῶν 1 μετὰ 438 μαθητριῶν.—Ἀνώτερα παρθεναγωγεῖα 16 μετὰ 1756 μαθητριῶν.—Πρακτικὰ λυκεία 13, ὧν 2 ἄρρένων μετὰ 329 μαθητῶν, καὶ 11 μεικτὰ μετὰ 2027 μαθητευομένων (1873 μαθητῶν καὶ 154 μαθητριῶν). Σύνολον: 2356 (2202 μαθηταὶ καὶ 154 μαθήτριαι).—Ἰδιωτικὴ ἐκπαίδευσις: Δημοτικὰ σχολεῖα 255 πάντα μεικτὰ μετὰ 21,651 μαθητευομένων (12,088 μαθητῶν καὶ 9,563 μαθητριῶν).—Μέση μετὰ 86 σχολεῖων, ὧν τὰ 10 μόνον ἄρρένων μετὰ 1409 μαθητῶν, τὰ 20 μόνον θηλέων μετὰ 1223 μαθητῶν καὶ 56 μεικτὰ μετὰ 3,057 μαθητευομένων (2,395 μαθητῶν καὶ 1352 μαθητριῶν). Σύνολον μαθητῶν ἰδιω-

τικῆς μέσης ἐκπαίδευσεως 6,339.—Ἡ ἐμπορικὴ ἐκπαίδευσις περιλαμβάνει 23 μέσας ἐμπορικὰς σχολὰς, ὧν αἱ 3 ἄρρένων μετὰ 460 μαθητῶν, 1 θηλέων μετὰ 259 μαθητριῶν καὶ 19 μεικτῶν μετὰ 2, 204 μαθητευομένων (1711 μαθητῶν, 491 μαθητριῶν). Σύνολον 2921.—Σχολεῖα θηλέων Φιλεκπ. Ἐταιρείας (Ἀρσάκεια): 4 διδασκαλεῖα μετὰ 781 μαθητριῶν· 5 ἀνώτερα παρθεναγωγεῖα μετὰ 229, καὶ 4 γυμνασία μετὰ 289 μαθητριῶν· δημοτικὰ σχολεῖα προσηρητημένα εἰς τὰ διδασκαλεῖα μετὰ 848 μαθητριῶν καὶ 40 μαθητῶν.

Συγκεφαλαίως: ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκπαίδευσι γίνεται συνδιδασκαλεῖα 413,960 ἄρρένων καὶ 331,18 θηλέων. Ἐν τῇ μέσῃ εἰς τὰ σχολεῖα θηλέων φοιτῶσι 9,950 μαθήτριαι, καὶ εἰς τὰ ἄρρένων 11,411 μαθηταὶ· εἰς τὰ μεικτὰ συνδιδασκονταὶ 42,034 μαθηταὶ καὶ 10,507 μαθήτριαι (τὸ ὅλον 52,541). Ἦτοι ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μαθητευομένων τῆς μέσης (73,902) 11,411 μαθηταὶ καὶ 9,950 μαθήτριαι διδασκονται τὰ μαθήματα αὐτῶν εἰς χωριστὰ κατὰ φύλον σχολεῖα· 42,034 μαθηταὶ καὶ 10,507 μαθήτριαι συνδιδασκονται εἰς μεικτὰ σχολεῖα. Εἰς τὰ 330 νηπιαγωγεῖα συνδιδασκονται 8,297 ἄρρενα καὶ 7,276 θῆλεα. Κατὰ ταῦτα, ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις (ἢ τε δημοσια καὶ ἢ ἰδιωτικὴ) εἶνε μεικτὴ ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαίδευσι, δημοσιῶν καὶ ἰδιωτικῆ, 9,950 μαθήτριαι διδάσκονται εἰς σχολεῖα χωριστὰ ἔναντι 10,507 μαθητριῶν συνδιδασκομένων μετὰ μαθητῶν· καὶ 11,411 μαθηταὶ διδάσκονται εἰς χωριστὰ σχολεῖα ἔναντι 42,034 μαθητῶν συνδιδασκομένων μετὰ μαθητριῶν· δηλαδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν μετὰ ἄρρένων συνδιδασκομένων μαθητριῶν ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαίδευσι εἶνε μεγαλειότερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς ἰδιαιτέρη σχολεῖα διδασκομένων θηλέων, ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν συνδιδασκομένων μετὰ θηλέων μαθητῶν εἶνε τετραπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδασκομένων ἐν ἰδιαιτέροις σχολείοις ἄρρένων. Ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαίδευσι περιλαμβάνονται 52 σχολεῖα ἄρρένων, 86 θηλέων καὶ 429 μεικτὰ, ἧτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν μεικτῶν σχολείων εἶνε τετραπλάσιος τοῦ τῶν χωριστῶν κατὰ φύλον σχολείων.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Δημ. Ἰ. Κοιμίουτοσοπούλου Δ. Θ., Καθηγητοῦ ἐν τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησίᾳ. Σχολῆ, Παῦλος ὁ Ἀποστόλος τῶν ἔθνων. Ἀθήναι 1931.—Συντομὸς, σαφὴς καὶ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναγινωσκόμενη σκιαγραφία τοῦ μὴ μόνον «μηδὲν ὑπερηκότος τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων», ἀλλὰ καὶ «περισσότερον πάντων κυριότατος» ἀποστόλου τῶν ἔθνων, γραφισσα ἰδίως διὰ τοὺς συμπατριώτας τοῦ συγγραφέως κορινθίους, πρὸς τοὺς ὁποίους τόσοσ εἶχε συνδεθῆ ὁ ἀπόστολος.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΙΕΡΕΩΝ

Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Ἀργολίδος προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ νόμου προσόντα, ὅπως ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, προκειμένου ἵνα γείνη ἀνακήρυξις ὑποψηφίων, πρὸς πλήρωσιν δι' ἐκλογῆς δύο κενῶν θέσεων ἐφημεριῶν, τοῦ χωρίου Χέλι τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας καὶ τοῦ χωρίου Σκοτεινῆ τῆς ἐπαρχίας Ἄργους.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1 Αὐγούστου 1931

(Ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου)

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

2·3 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Κορινθίας ΟΔΕΠ. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς μισθώσεως συμφῶνως πρὸς τὰς νομίμους διατάξεις τὰ κάτωθι κτήματα τῆς μονῆς Φανεοῦ «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος» 1) ἓνα

ὄδρομυλον μετὰ τῆς περιοχῆς του. 2) τὰ ποιμνιοστάσια α) Τριανταφυλλία—Λοῦζι β) Δουρδουβάνα γ) Ἅγιος Ἡλίας δ) Μπότοι ε) Κούτσουρα Καστανοβοῦνι καὶ στ) Σαῖτὰ καὶ 3) τὴν χορτονομήν τοῦ ἀγροῦ Μπούγα γεννησομένην τὴν

203 Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἱερᾶς μονῆς Γκούρα διακηρύττει ὅτι συνέλευσις τῆς ἡμέρας 24 ε. ἔ. ἐγγράφου τοῦ παρὰ τῆ ἱερᾷ μητροπολεὶ Γκιγκῆς καὶ Σαγιτοπικῷ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. ἐνεργηθῆσαν ἐν Καλαμπάκῃ τὴν 26 Ἰουλίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ 10 μεσημερῆνης ὥρας ἐν τῷ συνήθει των δημοκρασιῶν τοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Καλαμπάκας αἱ ἐξῆς ἀποφασίσαι. 1) Περὶ ἐκποιήσεως ἰδῶν περσευδένδρων (Σκῆμων) ἐντὸς ἀγροῦ τῆς μονῆς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Μελουρά. 2) Περὶ ἐκποιήσεως τριῶν ἀγελῶν μετὰ τῶν ἐρεταίων βοσκῶν αὐτῶν καὶ μίαν ἀγέλην μετὰ τῶν ἐκποιήσεως ἐνδὸς γροντοῦ Γκιγκῆ. αἱ ἐν γένει ὄροι τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ παρόντος εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖ τῆς μονῆς ἐνθα οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐν ἱερᾷ μονῇ Γκούρας τῇ 27 Ἰουλίου 1931. τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον.

204 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς μισθώσεως συμφώνως πρὸς τὰς νομίμους διατυπώσεις τῆς ἐν τῇ θέσει Μεγιστολογίου κτήμας τῆς ἱερᾶς μονῆς Φανεοῦ «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος» συγκαταμενὸν ἐξ ἑνὸς ἀγροῦ μετὰ 24 ἐλαιοδένδρων καὶ μίαν σταφιδάμπελον γενησομένην τὴν 27ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10η—12ην μεσημερῆρας ἐν Πατραις ἐν τῷ συνήθει τῶν ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἀντιπροσώπου τῆς ἐθνικῆς τραπέζης καὶ τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου, ὁρισθείσης ὡς πρώτης προσφοράς εἰς ἀγρὸν καὶ ἐλαιόδενδρα 1000 δρ. σταφίδα 300 δρ. Ἐν περιπτώσει ἐκποιήσεως τοῦ μισθίου κτήματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως ἢ μισθώσεως θὰ λύηται ἄνευ ἀξιώσεως τοῦ μισθωτοῦ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν λύσιν τῆς μισθώσεως, ἕνεκα τῆς ἐκποιήσεως τοῦ κτήματος. Ἐν Κορίνθῳ τῇ 27ῃ Ἰουλίου 1931. ὁ πρόεδρος Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π. καὶ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν.

520 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται συμφώνως πρὸς τὰς νομίμους διατυπώσεις εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἐκποιήσιν τοῦ ἐλαιοκάρπου τῆς ἐρεταίνης κσοδείας τῶν ἐν Διακοπῇ ἐλαιοδένδρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Φανεοῦ «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος» γενησομένης τῆς δημοπρασίας τὴν 27ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10η—12ην μεσημερῆρας ἐν Αἰγίῳ ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἀντιπροσώπου τῆς ἐθνικῆς τραπέζης καὶ τοῦ ἡγουμενίου, ὁρισθείσης ὡς πρώτης προσφοράς 1000 δρ. Ἐν Κορίνθῳ τῇ 27ῃ Ἰουλίου 1931. ὁ πρόεδρος Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π. καὶ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

206 Τὸ ἡγουμενίου τῆς ἐν Καλαβρυτοῖς ἱερᾶς μονῆς ἁγίων Θεοδώρων προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ κάτωθι κτήματα τῆς μονῆς τῇ 29 9η καὶ 10ῃ Ἀγούστου ἐ. ἔ. 10—12 π. μ. 1) οἱ ἐν τῷ μετοχιῷ τῆς μονῆς «Γυναικίσιον Χάνι» ἀγροὶ τῆς μονῆς ὧν ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ ἐν Κατω Κλειτοριά ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Καστορίας, ἐνδὸς ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς, καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Καλαβρυτοῖς ὑποκαταστήματος τῆς ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. 2) οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινοτήτος Κερτέλης ἀγροὶ τῆς μονῆς, ὧν ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ ἐν Καλαβρυτοῖς, ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Καλαβρυτῶν, ἐνδὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Καλαβρυτοῖς ὑποκαταστήματος τῆς ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. 3) Τὸ μετόχιον Σέλιτσα οὗ ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ ἐν Ἀρσανίᾳ ἢ Σολοτῶν, ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Ἀρσανίας, ἐνδὸς ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς, καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Καλαβρυτοῖς ὑποκαταστήματος τῆς ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἐν γένει ὄροι ὑποχρεώσεων εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖ τῆς μονῆς ἐνθα οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐν ἱερᾷ μονῇ Ἁγίων Θεοδώρων τῇ 20ῃ Ἰουλίου 1931. Τὸ ἡγουμενίου.

207 Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἱερᾶς μονῆς Γκούρα διακηρύττει ὅτι συνέλευσις τῆς ἡμέρας 24 ε. ἔ. ἐγγράφου τοῦ παρὰ τῆ ἱερᾷ μητροπολεὶ Γκιγκῆς καὶ Σαγιτοπικῷ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. ἐνεργηθῆσαν ἐν Καλαμπάκῃ τὴν 26 Ἰουλίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ 10 μεσημερῆνης ὥρας ἐν τῷ συνήθει των δημοκρασιῶν τοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Καλαμπάκας αἱ ἐξῆς ἀποφασίσαι. 1) Περὶ ἐκποιήσεως ἰδῶν περσευδένδρων (Σκῆμων) ἐντὸς ἀγροῦ τῆς μονῆς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Μελουρά. 2) Περὶ ἐκποιήσεως τριῶν ἀγελῶν μετὰ τῶν ἐρεταίων βοσκῶν αὐτῶν καὶ μίαν ἀγέλην μετὰ τῶν ἐκποιήσεως ἐνδὸς γροντοῦ Γκιγκῆ. αἱ ἐν γένει ὄροι τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ παρόντος εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖ τῆς μονῆς ἐνθα οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐν ἱερᾷ μονῇ Γκούρας τῇ 27 Ἰουλίου 1931. τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον.

208 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Καστορίας Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι συμφώνως ταῖς ἡμέρας 28 καὶ 31 πρᾶξις τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. Καστορίας ἐκτίθεται εἰς δημοσίαν διαγωνισμὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ὑλοτομῆσεως 2 ἀγελῶν τῆς ἱερᾶς μονῆς ἁγ. Ἀντιγύρων κατεμένων γυφῶν ἐν τῇ μονῇ ὡς πρῶτη δὲ προσφορά ὀρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 600 δραχ. κατὰ κυρίων μετρῶν ὑπο τοὺς ὄρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως οἱ ἄλλοι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὴν ἱερὰν μητροπολιν Καστορίας, εἰς τὸ Ἔστημα τῆς Ἑδέας καὶ Ἰουλιέτης καὶ τὴν μονὴν των ἁγ. Αναργύρων. Ἡ δημοπρασία θὰ λάβῃ χώραν τὴν 2 Ἀγούστου ἐν Καστορίᾳ καὶ περὶ ὥραν 9-12 π.μ. εἰς τὸ ἐν τῇ κατω Ἀγορᾷ μαρτυρεῖον (τὸ Κεντρικόν) ἐνώπιον τῆς νομίμου ἐπιτροπῆς ἐν Καστορίᾳ τῇ 16 Ἰουλίου 1931. Ὁ πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου τῆς Καστορίας Ἰσακίμ.

209 Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ζαχολῇ ἱερᾶς μονῆς Προφῆτου Ἠλιού δύναται τοῦ ἡμ. ἀριθ. 374 ἐγγράφου τοῦ τοπ. ο.μ. Ο.Δ.Ε.Π. Κορίνθου τῇ 6 Ἰουλίου ἐ. ἔ. προκηρύττει ὅτι τὴν 30 Ἀγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π.μ. ἐν Ἀκταίῳ, καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Ζαχολῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Κορίνθῳ ὑπ.ματος Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐνδὸς μέλους τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς μονῆς, ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν εἰς πενταετὴ μισθῶσιν τοὺς ἀγροὺς τῆς μονῆς. 1) τοὺς ἐν θέσει Πεπελιτσα περιφερείας, Πυργῶν ἐκ οὗο τεμαχίων μετὰ 17 ἐλαιοδένδρων. 2) τοὺς ἐν ταῖς θέσεσι α'. «Ζυγα» β'. «Λεῦκα» γ'. «Πατρινιά» ἐκ δύο τεμαχίων, δ'. «Ρυσοκαλας» Ἀγίου Περκοπίου μετὰ γαλαρίου καὶ ε) μίαν σταφιδάμπελον ἐν θέσει «Σανουηλ» τῆς περιφερείας Χαλιδρίου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς προκηρύξεως τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ ἀντιγραφα εὐρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖα τῆς μονῆς καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου ὧν οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐντολὴ τοῦ Τοπικοῦ συμβουλίου Κορινθίας τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς μονῆς.

ΔΕΛΤΙΟΝ ἙΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30, ΕΣΩΤ. ΦΡ. 30, ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΜΟΝΗ ΚΑΙ ΚΑΘΗ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΕΡΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΚΑΘΗ ΛΟΡΙΩΝ ΔΡΧ. 30, ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δι' ἐμβάσματα καὶ διεκπεραίωσιν: Γραφ. Δ.Ι.Συνόδου
Διὰ τὴν σύνταξιν: Μοσχονησίων 12α

Τύπος «Φωνικός» ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθήναι